

* AVE *

Svetlič

MARIA

OKTOBER 1952.

Ave Maria

Nabožni slovenski mesečnik

Naš Kralj - Ks.Meško	289
Bratje /pesem/ - Bogdan Budnik	290
Tri rože - Po Slomšku p.Odilo ofm	291
Ali bi ti zmogla? - K.	295
Cerkev in amer. črnici - Fr.Blaž ofm	296
Devica milostljiva - P.Miršek	299
Molitev miru - Sv.Frančišek	300
Mož miru - P.Aleksander ofm	301
Sončna pesem - Priredil p.Evstahij ofm	303
Vitez naše ljube Gospe - Prev. p.Odilo	306
Po kraljestvu križa	309
Misijska dolžnost - P.Valerijan ofm	311
Lemontski odmevi	313
Romarski zvonovi - P.Odilo	315
Kramljanje na zapečku	317
Ižrebanci Medenega piknika	319

Urejajo in izdajajo

SLOVENSKI FRANČIŠKANI

v Združenih državah ameriških

Glavni urednik - Editor: Fr. Martin Stepanich OFM

Upravnik - Business Manager: Fr.Cyril Shircel OFM

*

Naslov - Address: AVE MARIA, Box 608, Lemont, Illinois

Telephone : Lemont 873

*

Naročnina - Subscription rate: Za U.S.A. in Kanado \$ 2.50 - Za inozemstvo \$ 3.00

*

Naročnina je Tvoj dar slovenskim fantom,
ki se v lemontskem semenišču pripravljajo
na duhovniški poklic.

Naročnikov in dobrotnikov se lemontska frančiškanska
družina spominja pri dnevni molitvah, zlasti pri
svetih mašah.

*

Printed by AVE MARIA PRESS, Lemont, Illinois

*

Published once monthly - twice in October - by the Slovene Franciscan Fathers,
Lemont, Illinois, in the interests of the Commissariat of the Holy Cross.

Entered as second class matter at the post office of Lemont, Illinois, under the
act of March 3, 1879. Acceptance of mailing at special rate of postage provided
for in section 1103, act of October 3, 1917. - Authorized July 14, 1945.

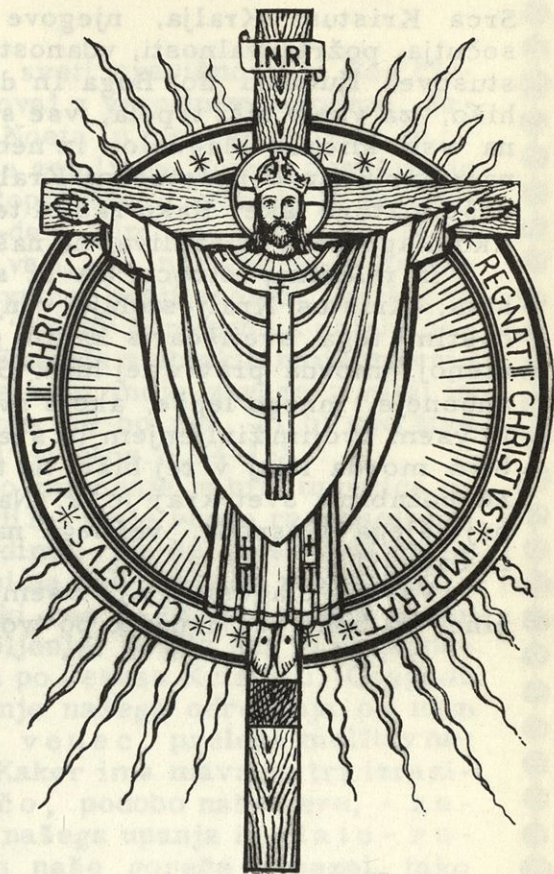
Naš Kralj

Saj vemo vsi, kaj nam pravijo psalmi v tako vznesenih besedah, da je ves širni svet prestol vsemogočnega, večnega Kralja. Nebo, z milijoni zvezd posuto, z luno in soncem ozaljšano, je njegov veličastni kraljevski plašč, zemlja podnožje njegovih nog. A rekli bi, da imamo še tri posebne prestole Kristusa Kralja: naše cerkve, naša srca, naše verne družine. V cerkvah stoluje v neznatni podobi kruha v svoji tihi hišici v tabernaklju. A navzlic tej skoraj neumljivi skromnosti prihajajo tisoči in milijoni pred ta prestol milosti, svojega Kralja častit, se mu zahvaljevat, ga novih milosti prosit. - In v naših srcih stoluje, ako so čista, mu v veri in ljubezni vdana. - In v naših družinah ima svoj prestol, ako so res družine po njegovi volji.

Družina je nad domovino. Vezi z domovino lahko človek pretrga brez greha - družinske vezi ne, ker je to božja vez. Družina je nad človeško družbo. Tej se sme človek odpovedati, prerezati vse vezi z njo, sme iti v samoto. V družini pa morata mož in žena ostati, da prime smrt enega za roko in ga povede iz tega občestva.

To je visoka odlika, edinstvena čast družin. Čast pa nalaga tudi dolžnosti. Ako je družina od Boga in po Bogu tako visoko povzdignjena, ima pač tudi dolžnosti do Boga. To so čutili že pogani, pa so postavljali tik ob domačem ognjišču oltar. Ker je to dvoje, družina in božanstvo, tako tesno povezano.

Tako bi naj bile tudi naše hiše svetišča; v vsaki hiši bi naj bil na prestolu Kristus Kralj. Hišni oče bi naj bil hišni duhovnik. On bi naj daroval svoje molitve, molitve žene, molitve otrok Bogu. Daroval Bogu vsa dela svoje hiše, pa tudi vse nezgode, vsa trpljenja, ki jih Bog dopusti priti nad hišo. On bi naj vodil otroke pred Kristusa Kralja, mu jih daroval, prosil zanje blagoslov in pomoči večnega Kralja. On bi naj bil večna luč, ki vsem v hiši sveti in jim kaže pot k prestolu Kristusa Kralja. A kako naj vrši te velike in svete naloge, ako sam nima velike, žive vere? Kako naj bo njegova hiša svetišče in prestol Kristusa, večnega Kralja, ako pa morda s kletvijo Boga in blagoslov božji iz hiše izganja? Ako dni, ki si jih je večni Kralj zase pridržal, nedelj, ne spoštuje in ne posvečuje?

In mati! Mati, katere srce bi naj bilo najlepša podoba presvetega Srca Kristusa Kralja, njegove nežnosti, potrpežljivosti, usmiljenja in sočutja, požrtvovalnosti, vdanosti, ki naj bi bila vsa odblesk ljubezni Kristusove, ljubezni do Boga in do bližnjega. Mati, ki naj bi molila za vso hišo, za vse v hiši trpela, vse s svojim svetniškim zgledom posvečevala, na vse klicala blagoslov iz nebes. Mati, ki je luč hiše, cvetje in dišava na oltarju pred Kristusom Kraljem - ako je res božja. O, da bi bile vse naše matere take! Kako rad bi tedaj bival Kristus Kralj v naših hišah, koliko blagoslova bi razlival na naše družine!

In mladina, otroci, da bi se vedno živo zavedali: hiša božja je naša hiša, Kristus Kralj stoluje v njej. Zato moram vedno paziti, da ne onečastim tega svetišča s kakim grehom. Morda je še dolgo življenje pred menoj, morda prav v tej hiši. Srečno bo, smem upati, ali bo vsaj mnogo znosneje, mnogo lepše, ako s svojim mišljenjem, hotenjem, govorjenjem in vsem svojim življenjem to svetišče božje spoštujem in častim. In sojen bom morda kdaj v tej hiši, na tej svoji postelji. Lahka mi bo sodba, ako ne pozabim: svet kraj je ta. Najsi je najsiromašnejša bajtica, je prestol najvišjega Gospoda, večnega našega Kristusa Kralja. Zato: spoštovanje in čast ji!

Varuj, blagoslavljaljaj, vsemogočni večni Kralj, naše hiše, naše družine, da bodo res družine po tvojem presvetem Srcu!

Ksaver Meško

Bratje

Bratje ubožci,
črnci, rdečkožci -
Oče nebeški prek zemlje
vse nas objemlje

kot svoje otroke!
Vsem nam je dal
dušo, srce,
usta, roké

na hrbtu trnovih tal
te oble široke.
V vesoljni gneči
rodov in plemen
vsak po svoje
skozi viharje in boje
pot si utiramo k sreči...
Kdor tukaj med brati
- samosvoj, neiskren -
noče bratu roke podati,
ga onkraj časa bo sram,
ko bo izobčen in sam! -
Podajmo si bratske roké,
bele, rumene in črne,
trdneje, zvesteje!
Sejavec, ki seje
ljudjiko in trne,
hoče postaviti nove mejé
med vašo in našo skupino
in zapreti nam pot
v eno človeško družino -
kot hoče Gospod!

Bogdan Budnik

TRIOŽE

Po A.M. Slomšku
p. Odilo OFM

V svoji sveti pravičnosti je Bog človeški rod kaznoval z vesoljnim potopom. Samo pravičnega Noeta in njegovo družino je ohranil. Ko se je zemlja po potopu posušila in ozelenela, je stopil Noe iz ladje in je daroval Bogu zahvalni dar. Dim se je lepo z oltarja proti nebesom valil, na nebu pa se je prikazala pisana mavrica, božji prestol. In Bog je takrat govoril: "Kadar bom nebo z oblaki pogrnil, se bo prikazala v oblakih moja mavrica. Spomnil se bom moje zaveze z vami in vesoljnega potopa ne bo več, ki bi vse žive stvari pokončal" (I. Moz. 9, 14-15).

Kako veselo znamenje je bila mavrica očaku Noetu! Tudi mi se je vedno razveselimo, kadarkoli jo vidimo. Pa še lepše znamenje imamo kristjani na nebu našega zveličanja.

Ves človeški rod je bil po prvem grehu obsojen v pogubljenje. Rešila nas je neskončna milost božja po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Znemenje našega odrešenja pa nam je sv. rožni venec, prelepa molitev naše svete vere. Kakor ima mavrica tri izrazite barve, rdečo, podobo naše vere, - zeleno, podobo našega upanja in zlato - rumeno, podobo naše goreče ljubezni, tako lahko molitev sv. rožnega venca v treh delih primerjamo ali imenujemo tri rože. Premišljevanje teh treh rož nam poživlji našo vero, nam utrdi naše upanje in nam užge gorečo ljubezen - tri čednosti božje, ki so tako rekoč prestol našega zveličanja - tri prelepe rože, ki rastejo iz zemlje do nebes.

Prva roža molitve sv. rožnega venca lepo belo cvete in pomeni veseli del. Koliko lepega in veselega nas uči!

Molim prvo skrivnost veselega dela svetega rožnega venca: Jezus, ki si ga Devica od sv. Duha spočela in se veselila, da sem dočakal prihod Zveličarja sveta, katerega so stari očaki tisočletja pričakovali in prosili: "Vi oblaki ga rosite, ali zemlja naj ga da!" In zemlja se je odprla in nam rodila Zveličarja. Tu spoznam Marijo Devico, izvoljeno Mater božjega Sina, tu spoznam, koliko velja deviško življenje in vem, kako čisto mora biti moje srce, da bo v njem prebival

Jezus, ki ga je Devica od sv. Duha spočela.

Molim drugo veselo skrivnost sv. rožnega venca: Jezus, ki si ga Devica k obiskanju Elizabete nosila in se veselim Marijine prijaznosti, vljudnosti, da je ona, izvoljena Mati Kralja nebes in zemlje, šla obiskat čez daljno gorovje svojo priletno teto. Tako tudi bogoljubni ljudje ljubijo svojega bližnjega, mu radi pomagajo. Kakor Marija, ki je božjega Sina pod srcem nosila in šla obiskat svojo teto Elizabeto ter ji pomagat.

Molim tretjo veselo skrivnost sv. rožnega venca: Jezus, ki si ga Devica rodila in hvalim čudovito ponižnost Jezusa in Marije. Božji Sin, Gospod nebes in zemlje, se poniža in je rojen v preprostem hlevu, kjer ga je Mati Marija v plenice povila in v jasli položila. Božja Mati ne najde strehe in v mrzlem hlevu porodi iz ljubezni do mene. Le kaj bi se toliko poviševali, kaj bi toliko tožili nad svojim uboštvom in nad svojimi križi! Boljko sem siromašen in ponižen, bolj sem podoben Mariji in Jezusu, ki ga je v Betlehemu rodila.

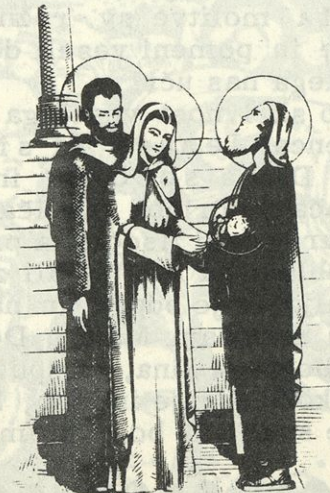
Molim četrto veselo skrivnost sv. rožnega venca: Jezus, ki si ga Devica v templju darovala in se učim od Marije pobožno živeti, vse cerkvene predpise in zapovedi

zvesto izpolnjevati. Kako malo podobne so Mariji nekatere matere, ki jih je sram, da bi svoje novorojeno dete prinesle v hišo božjo, da bi novorojenega otroka Bogu darovale in Mariji posvetile. Kako slabi so nekateri današnji kristjani, ki jim je pretežko, da bi v cerkvi pokleknili, da bi se pokrižali in poškopili z blagoslovljeno vodo, ko je vendar Kraljica nebes in zemlje, božja Mati, novorojenega Zveličarja sveta prinesla v tempelj in ga tam darovala nebeškemu Očetu.

Molim peto veselo skrivnost sv. rožnega venca: Jezus, ki si ga Devica v templju našla in se veselim bogaboječnosti svetih treh oseb: Jezusa, Marije in Jožefa, ki so tako skrbno hodili k službi božji. Kako lepo je videti mladeniča Jezusa, ki je bil komaj dvanajst let star, pa je sedel v templju med učenički. Kak veselnauk za nas vse, da se moramo v cerkvi lepo obnašati in z razumom spremljati vse, kar se pri službi božji godi in si vsako božjo besedo v srce zapisati! Kako ljubeznivo je misliti na to, kako sta Marija in Jožef božje Dete z veliko skrbjo iskala in ga veselo v templju našla. Kako žalostno je gledati starše današnjih dni, ki jim je tako mala skrb, kod njihovi otroci hodijo. Še bolj pa je žalostno, če kateri kristjan Jezusa z grehom izgubi, pa ne skrbi, da bi ga zopet poiskal pri sv. spovedi in pri sv. obhajilu!

Glejte, to je pet rožic, pet belih lilij, pet veselih skrivnosti, ki iz njih spleta prvi venec Mariji, Kraljici presvetega rožnega venca.

Druga roža molitve svetega rožnega venca rdeče cvete in pomeni žalostni del. Kakor za veseljem rada žalost pride, tako za veselim delom rožnega venca premišljujemo žalostnega, rožni venec trpljenja Kristusovega. Oh, koliko lepih, svetih naukov ima za nas žalostni rožni ve-

"...Ki si ga Devica v templju darovala..."

nec!

Vzamem v roke rožni venec in molim prvo žalostno skrivnost: Jezus, ki je za nas krvavi pot potil in preišlujem Odrešenika na Oljski gori v smrtnih težavah, ko ves vdan v voljo svojega nebeškega Očeta na zemlji kleči in moli: "Oče, ako je mogoče, naj gre ta kelih trpljenja mimo mene, toda ne moja, temveč tvoja volja naj se zgodi!" Kako pa ravnam in molim jaz? Vse bi moralo biti le po moji volji. In če se mi ne zgodi, kakor sam hočem, potem mrmram, godrnjam in preklinjam. O Jezus, ki ležiš na tleh v svojem krvavem potu, daj, da bom znal tudi jaz v svojih križih potrpeti in se izročiti v voljo božjo, kakor ti, ki si za nas krvavi pot potil.

Roža še ni dosti rdeča, zato molim drugo žalostno skrivnost: Jezus, ki je za nas bičan bil in gledam Jezusa, ki je h kamenitem stebru privezan, tako strašno raztepen, da od nog do glave ne najdeš niti enega zdravega koščka kože na njegovem telesu. Sveta Rešnja Kri kaplja iz brezštevilih ran, Jezus pa trpi in molči in mene potrpežljivosti uči rekoč: "Služabnik ni nad svojim Gospodom, učenec ni višji, kot njegov učitelj. Ako so meni vse to storili, kaj bodo vam? V potrpežljivosti boste rešili svoje duše!" (Lk. 21, 19). Kako pa smo mi hitro užaljeni, če slišimo kako žal besedo, če nas kaka mala krivica zadene! Uči nas voljno trpeti o Jezus, ki si za nas krvavo bičan bil!

Roža še ni dosti rdeča in zato molim tretjo žalostno skrivnost: Jezus, ki je za nas s trnjem kronan bil in gledam Jezusa, krotkosti najlepši zgled. Nebo in zemlja sta zavzeta in ne moreta razumeti človeške hudobije, pa tudi ne božje krotkosti. Jezus, ljubljeni Sin nebeškega Očeta, vsemogočni Bog in človek sedi med razuzdanimi rablji, ogrnjen v star, raztrgan plašč. Na

"...Ki je za nas težki križ nesel..."

glavi ima trnjevo krono, v rokah zaničljivi trst, krog Jezusa pa so vojaški, ki ga zaničujejo, za uho bijejo ter se z njega na vse načine norčujejo. Kaj pa Jezus stori na vse to? Prav nič, samo molči ter nam krotkost priporoča: "Učite se od mene, ker sem krotak in iz srca ponižen in našli boste mir svojim dušam" (Mt. 11.22.). Da, resnično, nad vse krotki in ponižni hočemo biti tudi mi! Ne bomo se jezili, ne preklinjali, kadar nas bo hodobni svet dražil, ker nas tako lepo učiš krotkosti ti, o Jezus, ki si za nas s trnjem kronan bil.

Roža še ni dosti rdeča, zato dostavim še četrto žalostno skrivnost: Jezus, ki je za nas težki križ nesel ter preišlujem težavno pot na strašno goro mrtvaških glav. Krvave so Jezusove stopinje, težak je križ, on že ves oslavljen, pada in ruši se pod težo križa. Vendar vedno zopet vstane in gre do konca, do smrti. Nas pa ljubeznivo kliče in vabi za seboj, ko nam pravi: "Kdor hoče za menoj priti, naj premaga sam sebe, naj svoj križ zadene vsak dan in naj hodi za menoj" (Lk. 9, 23). Le kdor do konca stanoviten ostane, bo zveličan. Oh, kako hitro pa se jaz naveličam svojega stanu, svojega dela, težav in križev! Nikar nepešajte,

moje noge, nikar ne slabite, moje roke, samo kratek čas še in skoraj bomo pri kraju. Podpiraj nas, ko gremo za teboj, usmiljeni Jezus, ki si za nas težki križ nosil!

Da bo roža popolnoma rdeča, manjka še ena žalostna skrivnost: Jezus, ki si za nas križan bil, na svetem križu do zadnje kaplje svojo kri preлил, glavo nagnil in za nas umrl. Oj, čudež božje ljubezni! Pogledajmo Jezusa, na križu razpetega, pogledajmo njegovo obličje, njegovo odprto stran in poslušajmo, kaj nam s križa pove umirajoči Zveličar: "Tako je Bog svet ljubil, da je dal svojega edinorojenega Sina, da kdor v njega veruje, se ne pogubi, temveč ima večno življenje" (Jan. 3. 16). Nihče nima večje ljubezni kot tisti, ki da življenje za svoje prijatelje. Kaj pa bomo mi dali Jezusu v povračilo za toliko ljubezen? O neskončno usmiljeni Odrešenik, vse si dal za nas: svoje roke in noge, svojo nagnjeno, ranjeno glavo in svoje prebodeno Srce. Na, vzemi tudi naše srce, ki želi vekomaj ljubiti tebe, ki si za nas na križu umrl.

Ste videli pet lepo rdečih rožic žalostnega dela sv. rožnega venca? Zdaj veste, kako se iz njih Mariji venec pleče.

Tretja roža molitve sv. rožnega venca pa zlato rumeno cvete. Za hudim vremenom zlato sonce posije, za žalostjo in trpljenjem veselje pride. Zdaj je za žalostnim častiljivi rožni venec na vrsti.

Srce se nam ohladi in pomiri ter razširi, ko molimo prvo častiljivo skrivnost: Jezus, ki je od mrtvih vstal. Kolikor strašnejše je bilo Jezusovo trpljenje, toliko večja je zdaj njegova čast. Premagal je peklo in smrt in raj nebeški je odprt, aleluja! - Tudi mojega trpljenja bo enkrat konec, tudi zame se bo začelo večno veselje, če z Jezusom potrpi, kije moral toliko prestati in iti skozi

vihar velikega petka v svoje veličanstvo. Pomagaj mi, Jezus, ki si častiljivo od mrtvih vstal.

Še lepša je druga zlato-rumena roža, ko molim: Jezus, ki je v nebesa šel. Jezus gre v nebesa, da nam pripravi sedeže v hiši svojega Očeta. Tudi po mene nekdan pride in me bo k sebi vzel, da kjer je on, moj Gospod, tam bom tudi jaz, njegov služnik. Nebesa so torej moj pravi dom, zemlja mi je tuja dežela. Oh, pomagaj mi srečno za teboj domov priti, moj Jezus, ki si častiljivo v nebesa šel!

Toda nebesa so visoka, pot do njih strma in nevarna. Kako bom hodil me skrbi, da prave steze ne zgrešim. Nič skrbi, saj znam moliti tretjo častiljivo skrivnost sv. rožnega venca: Jezus, ki je sv. Duha poslal. Vodnika nam je poslal Jezus, pomočnika, da ne zajdemo, da ne opešamo. Sveti Duha je naša luč, ki nas razsvetljuje in ogreva, oživlja in spremlja v srečno deželo večnosti. O ljubi Jezus, pošlji nam Tolažnika svetega Duha!

Kako za Jezusom v večno življenje pridemo, nam četrta častiljiva skrivnost tako lepo pokaže, rekoč: Jezus, ki je tebe Devica v nebesa vzel. Po trnjevi poti je tudi Marija v nebesa hodila, v solzni dolini si je nebeško krono zaslužila. Če hočemo v nebesih z njo kraljevati, se ne smemo na tem svetu trnja bati. Pomagaj nam, o Marija, da pridemo za teboj v nebesa, kamor je tebe, Devica, vzel tvoj Sin!

In kadar se utrudimo na potu tega življenja in se nam zdi pretežavna steza krščanske pravičnosti, takrat molimo peto častiljivo skrivnost: Jezus, ki te je Devica v nebesih kronal. Glejmo na plačilo, ki nas čaka tam, kjer bo Bog vse naše solze obrisal, kjer bo od vzel vsako trpljenje in bo vse naše žrtve stotero povrnil. Takrat bomo lahko govorili s sv. Pavlom: "Trplje-

nje tega sveta se ne da primerjati prihodnji slavi, ki bo razodeta nad nami" (Rim. 8, 18). Marija, ki je bila tu na svetu ponižna dekla Gospodova, je zdajtam gori Kraljica nebes in zemlje. Tudi jaz bom v nebesih večno kraljeval, akotu na zemlji Bogu zvesto služim do konca, kot Marija, ki jo je Kristus v nebesih kronal.

Povejte, ali se da premišljevati kaj lepšega, kot so skrivnosti sv. rožnega venca? Ali je kje kak bolj gotov način prošnje za uspeh, kot prošnja skozi zasluženje trpljenja Jezusovega, poveličanja njegovega in vse

topo posredovanju Matere božje Marije? Ali more kdo najti lepšo in bolj zanimivo molitev, kot je molitev sv. rožnega venca?

In eno pomisli: Kristjan, rožni venec boš nesel s seboj na drugi svet. Kako žalostno bi bilo za tebe, ako bi ga v življenju ne molil, ali celo ne znal moliti in bi ga šele mrtev dobil v roke! Včasih je v naših slovenskih družinah veljalo: Kdor ni pri rožnkrancu bil, ni kruha dobil! Spletajmo torej radi venec iz treh rož - bele, rdeče, zlatorumene - Jezusu in Mariji, Kraljici presvetega rožnega venca!

Ali bi ti zmogla?

Nekje se je zgodilo tole. Morda je bilo v deveti deželi.

Gospodinja je imela veliko pranje.

Perilo celegatedna je obesila podvorišču in sonce se je že čudovito odbijalo od snežne beline. Pa je potegnil močan veter, vrv se je pretrgala in vse perilo je padlo na tla umazanega dvorišča.

Gospodinja je prišla iz hiše in videla nezgodo. Nasmehnila se je, pobrala perilo in ga odnesla nazaj v pralnico, da se še enkrat loti pranja. Da bi se pa ne zgodilo, kakor se je prvič, ga je po storjenem delu razgrnila raje po trati za hišo. Nato je pospravljala po kuhinji in kmalu zaslišala, kako se je vsa pasja družina iz soseščine med glasnim laježem zapodila preko vrta. Pogledala je skozi okno, a bilo je prepozno: vse njeno perilo je bilo zopet umazano...

Kaj je hotela? Mirno je odšla ven, pobrala potacano perilo in ga odnesla v hišo, da ga tretjič opere. Ko je pobirala zamazane kose s tal, je med smekljanjem zamrmrala: "Zanimivo! Niti enega kosa niso zgrešili s svojimi umazanimi tacami!..." Med prepevanjem Marijine pesmi je končala svoje delo in znova belo perilo razobesila raje pod streho. - - -

Gospodinja, bi ti zmogla kaj takega? Najbrž ne. To bi robantila, se jezila na ves svet! Morda bi okregala mozička zaradi preperele vrvi, poklicala po telefonu sosede, naj vendar že enkrat privežejo svoje pse. Pa bi ti vse to kaj pomagalo? Bi bilo s tem perilo oprano? Gotovo ne. Samo pokazila bi si za ves dan svojo dobro voljo in najbrže tudi vsej svoji družini. Kaj bi bilo vredno?

Potrpežljivost je božja nast. Dobrohotnost je pa tudi prekornostna čednost. Blagor mu, kdor jo ima!

Cerkev

in ameriški črnici

Prva angleška naselbina v Ameriki, ki ni propadla zaradi lakote, klime ali sovražnih Indijancev, je bil Jamestown, trg v sedanji zvezni državi Virginia. Semkaj so prišli angleški kolonisti leta 1607. Dvanajst let pozneje (l. 1619.) pa se je na reki ob naselbini pojavila neka nizozemska ladja in kapitan je naseljencem ponudil v prodajo dvajset črncev. Nizozemci so namreč izropali neko špansko ladjo ter pobrali z nje tudi črne sužnje. Kolonisti so jih kupili in plačali s tobakom.

S tem se je začelo suženjstvo črncev v Združenih ameriških državah. Njih število je odslej vedno naraščalo, kajti naseljenci so kmalu spoznali njih odpornost proti vročemu soncu, ki je bila mnogo večja kot odpornost belcev.

Po revoluciji, s katero so se severnoameriške države osvobodile angleške nadoblasti, so voditelji sestavili novo ustavo. Na tej konvenciji (l. 1787.) so poslanci sklenili, naj suženjstvo sicer ostane, toda omejili so ga s prepovedjo prekomorskih kupčij, ki naj leta 1808. postane zakon. Upali so, da bo tako suženjstvo počasi izginilo, kar se je v severnih državah tudi v resnici zgodilo, dočim so južne države ostale več ali manj pri starem. Po ljudskem štetju leta 1790. so štejele Združene ameriške države dva milijona prebivalcev, med njimi okoli 700.000 črncev, torej četrtno tedanjega prebivalstva.

Upanje, da bodo črni sužnji v Ameriki izginili, je podrla industrijska revolucija. Eli Whitney je iznašel nov stroj, s katerim so bombaž hitreje očistili. Tako se je povečalo delo in potrebovali so več bombaža, ki je

našel na jugu dobro zemljo in ugodno podnebje. Južni posestniki so začeli obdelovati vedno več zemlje, zaradi tega pa kupovati tudi vedno več sužnjev, ki so bili edino sposobni za delo pod takimi pogoji. Tako je do leta 1860. število ameriških črncev poskočilo na 4,441.830. Od teh je bilo svobodnih samo 488.070 oseb.

Leta 1861. je izbruhnila vojna med ameriški državami, ki je trajala štiri leta. V tem času je podelil tedanji predsednik Lincoln – pač bolj zaradi političnih razmer kakor iz človekoljubja – vsem sužnjem svobodo. Volilno pravico so dobili kmalu po vojni, toda po nekaj letih so jim jobeli naseljenci z raznimi postavami zopet odvzeli, zlasti na jugu. Danes so razmere nekoliko boljše, toda belci kakor tudi črnici morajo premostiti še mnogo ovir za medsebojni sporazum in sožitje. Med 150.000.000 prebivalci Združenih severnoameriških držav je po zadnji statistiki (iz leta 1949.) 15,000.000 črncev, katerih število pa stalno raste, v primerjavi s številom belcev mnogo hitreje.

Tudi ti dve sta poklicani v Cerkev

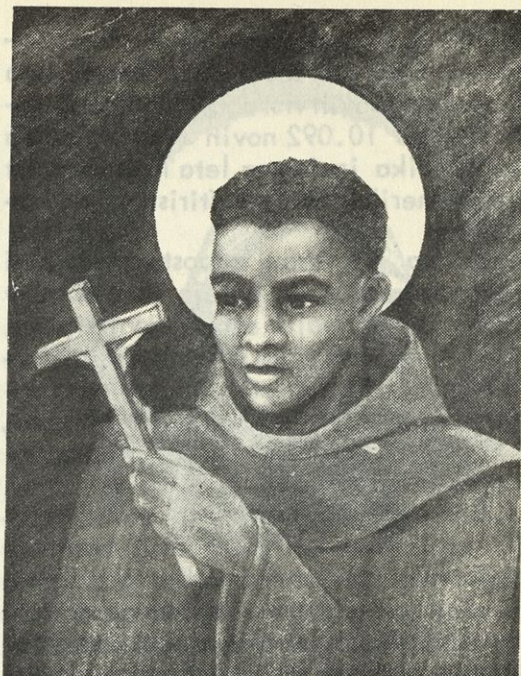

To bi bil prav na kratko zgodovinski pregled naselitve črncev v naši deželi. Zdaj pa pogledjmo, kaj so za črne prebivalce storili katoličani.

Med južnimi posestniki je bilo le malo katoličanov in ti so sami podpirali duhovnike zase in za svoje katoliške sužnje. Toda državljanska vojna jih je popolnoma uničila, ker so ti katoliški posestniki, revnejši od protestantskih sosedov, hitro izgubili svoje premoženje. Obubožani niso mogli več podpirati duhovnikov in tako so se zapuščeni katoliški sužnji zlivili v veliko večjem številu poganskih ali protestantskih rojakov ter izgubili pravo vero. Svojih duhovnikov niso imeli, dočim so protestanti izšolali ter pošiljali med črno ljudstvo črne pridigarje. Večina teh so bili baptisti in metodisti, ki so razgibali črne množice proti katoliški Cerkvi ter vsejali v njihova srca sovraštvo in strah do katoliške Cerkve, ki se še danes pozna. Zlasti na jugu je vse javno mnenje črnih naseljenecov ostro na strani močnih protestantskih sekt.

Ameriški škofje so te razmere dobro poznali. Zbrani na Baltimorskem koncilu leta 1866. so klicali na pomoč svetne in redovne duhovnike Amerike in Evrope, naj se vendar pridružijo zbiranju te misijonske žetve. Žal zastonj. Evropski duhovniki so bili predaleč, da bi slišali besedo ameriških nadpastirjev, redovi v Ameriki niso imeli nobenega preveč. "Najprej so na vrsti nemški, irski, italijanski, poljski priseljenci..." Ti so pravi "otroci" Cerkve. Črnici naj čakajo, kakor v svetopisemski primeri psi, da pade drobtinica z gospodarjeve mize. Pa še te niso dobili. Tako smo katoličani sami s svojim napačnim gledanjem na črnega sočloveka zamudili ugodno priliko ter pokazali, kako malo je pravega Kristusovega duha, ki je objel ves svet in za sleherno neumrjočo dušo prelil svojo Kri.

Pred vojno (l. 1861.) je vsaj v hiši božji vladala enakopravnost. Gospodar in suženj sta vsaj tu skupaj pokleknila ter prejela sveto Telo. A med rekonstrukcijsko dobo (doba po vojni, ko so južne države poskušale pristopiti nazaj k zvezi) so se

Črni svetnik Benedikt Moor, frančiškan

razmere zelo poslabšale in črnci ni bil dobrodošel v cerkvi belih priseljencev. Čelo danes se morajo v nekaterih katoliških cerkvah umakniti črnici v zadnje klopi, vedoč, da jih belci ne marajo in nočejo sedeti poleg njih.

Zaradi teh razmer in krivih predsodkov postavljajo zdaj misijonarji cerkve in ustanovljajo župnije zgolj za črnice. Ne, ker je tako idealno, ampak zato, ker je za današnje razmere najbolj praktično.

Sploh se danes Cerkev mnogo bolj zavzema za spreobrnjenje ameriških črncev in hoče zamujeno bogato nadomestiti. Po naših južnih državah rastejo nove misijonske cerkvice in šole. Imamo posebno kongregacijo duhovnikov družbe svetega Jožefa (S.S.J.), ki dela izključno med črnimi brati. Dalje se na tem polju dela trudijo misijonarji kongregacije svetega Duha (C.S.Sp.) in očetje božje besede (S.V.D.), pa tudi skupine frančiškanov, jezuitov, benediktincev in drugih. Vsi ti delajo za spreobrnjenje pozabljenega ljudstva, do katerega je pokazal veliko ljubezen že takoj v prvih letih vladanja naš sveti oče Pij XII.

Uspehi niso izostali. V zadnjih desetih

letih dela je bilo med ameriškimi črnci sedemdeset tisoč spreobrnjenj. Samo leta 1951. je iz njihovih vrst dobilo mistično telo Kristusovo 10.092 novih udov, tako da šteje statistika iz istega leta med petnajst milijoni ameriških črncev štiristo tisoč katoličanov.

Dasi na eni strani zapostavljeni črni bratje spoznavajo, da morejo končno le v katoliški Cerkvi najti enakopravnost, jih na drugi stani odbijajo krivice belih "katoličanov", ki jih zapostavljajo celov cerkvi. "Glejte, kako nas gledajo postrani, kadar obiščemo katoliško cerkev. - In svetniki so tudi vsi belci."

Zlasti ta slednji očitek o "belih svetnikih" so često slišali iz ust črnih bolnikov frančiškanski kleriki newyorške provincije Najsvetejšega Imena pri svojem apostolatu obiskov bolnišnic. Zato je v njihovem krogu zrastle zamisel, da bi - čeprav še bogoslovci - s svoje strani pomagali pri misijonskem delu med črnimi potomci nekdanjih ameriških sužnjev. Pokazati so hoteli, da je Cerkev dobra mati vseh in so krivice napram črncem le osebnega značaja slabih

katoličanov, ki so le katoličani na papirju. Začeli so z apostolatom tiska, ki inaj pokaže črncem, da je med svetniki katoliške Cerkve tudi njih črni brat, namreč frančiškan - sveti Benedikt Moor po naše Črni Benedikt. Pred leti so kleriki vsem ameriškimi katoliskimi bolnišnicam poslali pisma, v katerih so razložili namen svojega apostolata in objavili, da imajo na razpolago razno literaturo o črnem svetniku. Zdaj pošiljajo na vse strani slike, svetinjice in podobice z molitvami, devetdnevniciami in življenjepisom svetega Benedikta in to skoraj zastonj, da le krijejo stroške. Izdajajo tudi "Publicity Letter", droben mimiografski list, kjer objavljajo najnovejša poročila o svojem delu in doseženih uspehih ter prinašajo prijateljem svoje akcije razne zanimive, a skoraj nepoznane poteze iz svetnikovega življenja. To je njihovo apostolsko delo za spreobrnjenje ameriških črncev, dokler so še v šolskih klopeh. Upati pa smemo da bo izšel iz njihovih vrst marsikak apostol-duhovnik, ki se bo ves posvetil delu za "pozabljeno ljudstvo", ki išče poti k Luči.

Fr. Blaž ofm

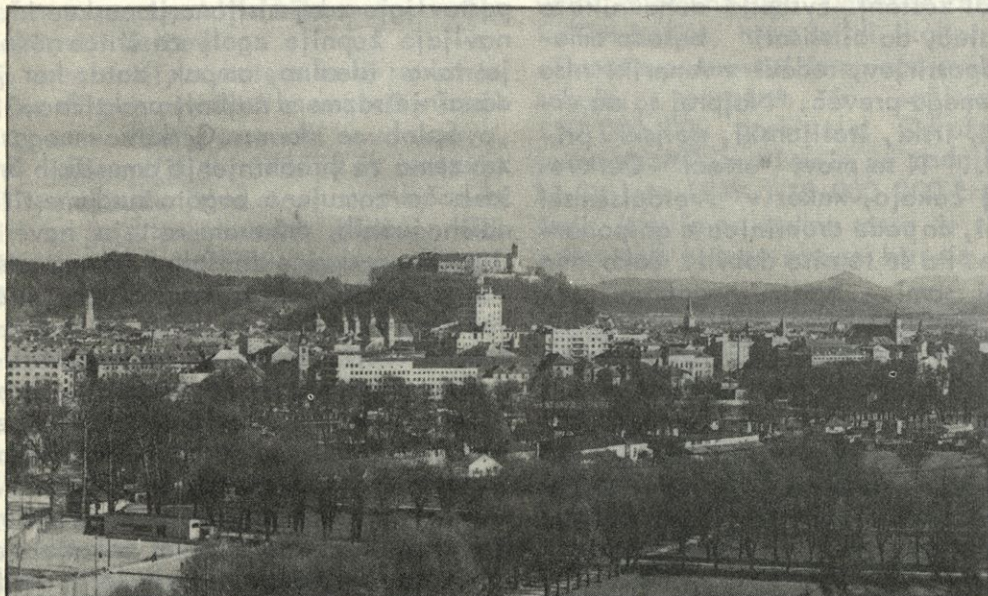

foto Runc

Stoji, stoji Ljubljanca,
Ljubljanca dolga vas...

Devica milostljiva

P. Miršek

Poklicali smo že Marijo kot "Mater milosti božje", kot "Mater ljubeznivo", zdaj pa se obrnemo k njej kot "Devici milostljivi".

Stari slovenski molitveniki imajo naziv Devica usmiljena, ki je gotovo pomembnejši kot sedanji prevod "milostljiva". V Mariji gledamo tu Devico, ki je polna prijaznosti, dobrote, obzirnosti, dobrotivosti, prizanesljivosti ter je pripravljena vsak trenutek pomagati in reševati.

Samo tisti, ki ima oblast in moč v rokah, da sodi ali oprošča, je lahko milostljiv ali usmiljen. K Bogu kličemo v svojih grehah, ko se bojimo njegove pravične sodbe: Bodi nam milostljiv! Prizanesi nam!... Zdaj pa imamo pred očmi mogočno Devico Marijo in jo prosimo: Devica milostljiva - prizanesi nam! Obtoženi smo zaradi svojih grehov pred pravičnim stolom božjim, preti nam nevarnost dokončne in ostre sodbe, da smo priznani krivim, pogubljenim... Sedaj nam ti, Devica usmiljena, prizanesi!

Kolikokrat je do smrti ranjeni gladiator ležal na vročem in s krvjo oblitem pesku rimskega amfiteatra, ter s smrtnim strahom obračal svoje oči h kraju, kjer so sedele rimske device - vestalke, čuvarice večnega ognja. Tem je rimski cesar prepustil pravico končne sodbe nad ubogim premaganim gladiatorjem: v svojih rokah so imele njegovo smrt ali življenje. Krvi pijana množica ni poznala usmiljenja, klicala mu je smrt v areno. Kako se je za-

iskrilo oko obupanemu mladeniču-borilcu, ko je glavna devica-vestalka dvignila roko kvišku. Rešen je bil na smrt obsojeni in meč zmagovalca se je pobesil.

Taka naša vestalka je Devica Marija.

Ne le kot Mati Jezusova, ampak tudi kot Prvorojenka vsega stvarstva, kot ljubljena hči nebeškega Očeta, ki je stala od vekomaj pred božjimi očmi kot vzor in najdragocenejši zaklad človeštva, ima ta vzvišena Devica veliko moč v božjih zveličavnih načrtih. Kar govori Sirahova svetopisemska knjiga o Modrosti, sveta Cerkev obrača na Marijo Devico:

"V nebesih prebivam in moj prestol je med oblaki neba,
na zemlji prebivam med
vsemi narodi,
ter v vsakem rodu zavzeman
prvo mesto / Eccl 24, 7-10 /
V Jeruzalemu je moja oblast
/ 24, 15 /
Po meni kralji vladajo
in oblastniki sodijo /Preg 8, 15 /

V vseh časih in v vseh rodovih človeštva je stala ta božja Izvoljenka po svoji svetosti visoko nad ubogim

in grešnim človeškim rodom. Svetila mu je kot vzor, kot svetla luč bodočega odrešenega človeka. Obenem pa je ta sveta Devica vkljub svoji vzvišenosti in svetosti vendar vedno ostala med nami, saj je ena izmed človeških otrok - Evina hči - našega rodu. Da je našega rodu, tega nikoli ni zatajila in ne pozabila. Glej to našo vzvišeno Devico, kako je dobra in obzirna, kako ljubezniva in dobrohotna, da nas sila njenega smehljajočega se obraza kar vabi k sebi brez strahu in bojazni! Kakšna čudežna božja stvaritev je to sredi bednega, grešnega človeštva - Devica, ki v isti meri pripada nam kot nebeškemu Očetu! Kako dragocen biser ima človeštvo v rokah, da lahko na njeno sveto devištvo kažemo kot na svojo odkupno ceno pred večnim Sodnikom.

Ta Devica se zaveda svojega milostnega poslanstva do izgubljenega rodu, ki se je oklepa kot svoje zadnje rešilne bilke, se ozira nanjo in v svoji smrtni stiski prosi: Devica naša, bodi nam milostljiva, dobrotna in usmiljena!

Ta čista Devica gleda in presoja greh v božji luči. Sovraži ga, ker je plod satanovega zapeljevanja, posledica satanovega sovraštva do vsega božjega. Vendar s prizanesljivostjo in žalostnim sočutjem gleda na našo sramoto in nesrečo. Greh je tema, groza in obup pekla, ki zatemnjuje božjo podobo v nas. Presvetla Devica pa z mogočno in strašno roko podi to temo proč od nas in s prizanesljivostjo leči naše rane.

Prav kot pravi pesnik:

Goreč utrip iz božjega Srca, Marija,
toplote poln je k srcem se ledenim sklonil;
Ljubeč pogled si Ti vsevidnega Očeta:
tolažbe poln je k nam v dolino solz zatnil.

Našim slabotnim človeškim očem je danes še prikrito, kako milostljiva Devica bori divji boj z močmi teme za sleherno človeško dušo. Mogočno odbija napade satanove, nam pa podaja svojo čisto, milostljivo roko. Obenem pa prosi nebeškega Očeta dobrote in usmiljenja. In kako neutrudna je v tem boju!

O, ko bi vsaj mi vzeli to borbo proti grehu bolj resno, ne pa tako lahkomišljeno! Ko bi mi vsaj malo spoznali, kako napuh, sovraštvo, lakomnost, hudobija in nečistost zmaliči v nas božjo podobo! Kakšno nečast delamo s temi grehi čisti Devici Mariji!

Vendar ji vsa naša lahkomiselnost in naša prostovoljna krivda ne jemljeta poguma. Ne umakne se s svojega mesta. Svoje poslanstvo usmiljenja in prizanesljivosti hoče izvrševati do zadnjega človeka na zemlji.

Zato pa se z vso zaupljivostjo obračajmo k tej Devici milostljivi, o kateri poje pesem:

Saj Ti si luč, ki v daljnem oknu seva
popotniku, ko mine zarja dneva,
Ti si pokoj po viharju,
Ti si olje, ki nam zdravje kane
v nepokojne, razboljene rane.

Molitev m i r u

Gospod, napravi me za orodje Tvojega miru!
Kjer je mržnja, naj sejem ljubezen, kjer je krivica - odpuščanje,
kjer so dvomi - vero, kjer je obup - upanje,
kjer je tema - luč, kjer je žalost - veselje!

Sv. Frančišek

MOŽ MIRU

Vsak državnik se danes postavlja s svojim programom miru. Mir je danes beseda, ki da vsakemu voditelju naroda veljavo. Postavljal se je s svojim delom za mir predsednik Roosevelt, za njim današnji predsednik USA, Truman, beseduje o miru, ki ga v načrtu ima. Drugi veljaki na političnem polju prav tako besedičijo o miru. Kandidati za naš predsedniški stolec dan za dnevno govore o miru, ki ga bodo skušali upostaviti po vsem svetu. Ni davno tega, kar je tajnik naše države na mirovni konferenci z Japonsko v San Franciscu postal tako vzhičen, da si je pri sv. Pavlu izposodil besedo o miru in z njo slovesno končal svoj govor. Borec za predsedniški stolček, governor Stevenson, pa je v pozdravnem govoru demokratski konvenciji sv. Frančišku vzel stavek o miru, ki najbi preveval srca vseh.

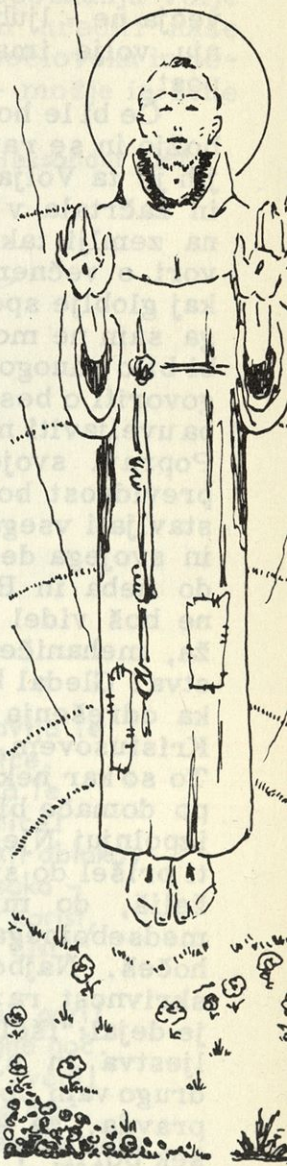
Ta mir, ki je danes v modi v vseh govorih, mi je prišel na misel, ko sem sedel, da izpolnim obljubo uredniku ter napišem zdravico Frančišku, ki v oktobru slavi svoj dan nebeškega poveličanja.

Ali bo to zdravica? Pri nekem banketu je povzel govornik besedo zdravice slavlencu takole: "Kaj bi proslavljal in na zdravje dvigal kupico možu, ki je slave in slavljenja že do vrha sit! Vsi ga poznamo, vsi ga cenimo, vsi se klanjamo njegovemu spominu. Raje zdravico napijem nam samim v želji, da našega slavljenca, kateremu nismo vredni odvezati trakove na čevljih, vsi tudi posnemamo in z dejanju pokažemo, kako ga cenimo in spoštujemo. Daj

nam, Vsemogočni, duha našega moža! V posnemanju mu bomo izkazali največjo čast! ..." - Takale zdravica je potrebna nam vsem, majhnim in velikim, ko se ob godu spominjamo sv. Frančiška, velikaša na duhovnem obzorju, moža globokega razumevanja človeških potreb, moža-prijatelja Boga, moža miru in reda.

Pišejo in govore o Frančišku, da je bil velikan v ljubezni božji. To dejstvo si bomo morali že vzeti k srcu vsi, ki delamo za mir med ljudmi in narodi. Dejstvo, da ni pokoja brez Urejevalca stvarstva, da brez izpolnjevanja Njegove svete volje ne more biti strpnosti, potrpežljivosti, razumevanja in medsebojnosti med narodi, družinami in poedinci.

Sveti Frančišek je to v zgodnji mladosti spoznal in s svojim zgledom pridigal vdanost, pokorščino in ljubezen do Boga. Gledati je hotel v vseh očeh Oko božje, slišati v pesmi slehernega ptička in besedi sočloveka Govor božje Modrosti, iskati je hotel v vseh stopinjah živali in človeka sled božje Volje. In to je skrivnost njegove ljubezni. Saj no-

beni čednost ni v občutju, tudi največja ne - ljubezen do Boga. V hotelju volje ima korenine vsaka krepost.

Če bile hotel svet spoznati voljo božjo in se ravnati po smernicah, ki jih je ta Volja božja zapisala v srca in načrtala v pota življenja, bi bilo na zemlji takoj bolje. A svet le govori o večnem miru, da bi pa hotel kaj globlje spoznati večnost miru, ki ga sam ne more dati, tega ne. Zato bi bilo mnogo pametnejše ne toliko govoriti o besedah sv. Frančiška kot pa uveljaviti njegov vzor v življenju. Popravi svojo vero in zaupanje v previdnost božjo, pa ti ne bo treba stavljati vsega zaupanja v sad grude in svojega dela! Uredi svoje odnose do neba in Boga, pa tudi v bližnjem ne boš videl le verižnika, sebičnega, mehaničen delec v stroju stvarstva! Gledal boš v njem soudeležnika odrešenja človeštva, ud v telesu Kristusovem, nosilca podobe božje. To so kar nekam visoke besede. Bolj po domače bi rekli: Veruj v Boga in izpolnjuj Njegovo voljo, pa boš tudi ti prišel do svojega! Do sreče, ki jo želiš, do miru, ki ga iščeš in do medsebojnega razumevanja, ki ga hočeš. Najbolj razločno nam je to skrivnost razodel Kristus sam, ko je dejal: "Iščite najprej božjega kraljestva in njegove pravice in vse drugo vam bo navrženo!" To je božja pravda, za katero se je sv. Frančišek boril. V luči te pravde vse naše človeške pravde oblede in naši programi postanejo omledni in neplodni.

Možmiru je bil sveti Frančišek. Mimo vseh drugih mirovni delavcev najboljši in najuspešnejši, ker je dal nekaj tudi na mir vesti, na mir z Bogom in prijateljstvo z ljudmi, naj bodo tega ali onega imena, te ali one izpovedi, tega ali onega naroda. Ker je vedno gledal v nebesih Očeta nas vseh, mu je bil vsak človek brat in sestra, vsi pa člani iste velike družine človeške. Ker je v

vsem stvarstvu gledal Dobroto, Lepoto in Resnico božjo, je lahko zapel svojo Sončno pesem. Ta pesem je najveličastnejša himna srečnega in mirnega človeškega srca, srca, ki ki je hotelo objeti ves svet v objem človeškega bratstva in božjega očetovstva.

"Vse lepo," boš dejal, dragi moj bralec, "toda kje je to mogoče izvesti? Pri glavi začni! Če bi naši velikaši in narodni voditelji lepši zgled kazali in dajali, saj mi bi jim sledili!..." Pa se motiš. Vsi smo poklicani, da mir upostavljamo, da za mir med ljudmi in narodi delamo. Saj miru ne kali toliko Stalin kot naša človeška narava. Kaj ni tudi komunizem - zgagar sveta, kot pravimo - le plod naše pokvarjenosti, sebičnosti, neurejenosti in neduhovnosti?

Vzemi svinčnik v roke in kos papirja ter odkrito odgovori na sledeča vprašanja!

Človek božji, kaj bi rekel, če bi župnik povabil soseda-črnca v nedeljo k maši v tvojo farno cerkev? Ali bi se uprl, ali bi ti bilo po volji? Napiši "da" ali "ne"!

Če bi bil poklican, da pomagaš komunistu s to ali ono dobroto, ali bi rekel: Ne bom mu pomagal, ker je proti mojemu prepričanju in ker bo potem še bolj škodil moji stvari! Napiši "da" ali "ne"!

Če bi se ti oglasil ubožec z družino, ki nima kam čez noč, v tvojem stanovanju in bi te prosil za posteljo: ali bi mu jo dal ali ne? Napiši odgovor!

Tvoj sosed je protestant in večkrat zabavlja čez tebe in tvojo veroizpoved. Ali bi hotel stopiti k njemu in se mu predstaviti kot dober sosed in prijatelj, vse to zaradi ljubezni in ljubega miru? Odgovori!

Kolikokrat si odgovoril z "da"? Po svojih odgovorih lahko sodiš svojo ljubezen in svoje krščanstvo. In takih vprašanj je še nešteto. Samo

v svoje življenje pogledaj, pa jih boš našel. Po teh odgovorih boš pa tudi lahko sodil, koliko je v tebi Kristusa ali njegovega prijatelja Frančiška.

Saj veš, da mir ni drugo kot ljubezen, ljubezen do Boga in bližnjega pa nič drugo kot sreča.

Mož miru, sveti oče Frančišek, izprosi nam pravega spoznanja Volje božje! Pomagaj nam urediti naše odnose do Boga ter sočloveka in postali bomo tudi mi - možje in žene miru!

P. Aleksander OFM

Sončna pesem

svetega Frančiška

Najvišji, Ti, Gospod, moj Bog!
 Le Tebi hvala, Tebi čast!
 Drhti nebo in zemlje krog:
 ves blagoslov je tvoja last!
 Zemljan noben ni vreden peti:
 "O Veliki, Neskončni, Sveti!"
 Vseeno k Tebi spev kipi,
 časte z menoj Te vse stvari...

Gospod, moj Bog! O, tisočkrat
 češčen in hvaljen slednji dan,
 ki dela ga naš ljubi brat,
 to lepo sonce - hvala zanj!
 podoba je svetlobe tvoje,
 lepote žar o Tebi poje...
 Da, sonce brat je plemenit
 in plemenit nebes odsvit!

Češčen, Gospod, po vseh ljudeh,
 ki ljubijo Tvoj mir in križ,
 sovražijo edino greh!
 Svoj blagoslov na nje rosiš...
 Še sestra smrt naj Tebe hvali!
 O, blagor vsem, ki bodo vstali
 v lepoti novi sodni dan
 in šli pojoč na desno stran!

Naj mesec brat proslavlja Te
 in sestre drage zvezdice,
 na nebu roj pozdravlja Te
 kot src hvaležne pesmice!
 Brat veter, zrak, plasti oblakov
 častijo Te in vreme vsako -
 in sestra voda, nam v korist,
 spodbuja me: "Ostani čist!"

Brat ogenj naj Ti v čast gori!
 Deli nam luč, ko vstane noč.
 Naj Tebi zemlje spev zveni!
 Na njej nas živi Tvoja moč.
 Tvoj krasni stvor je zemlja mati:
 Rodi nam sad in cvetke v trati;
 skrivnostna pesem je rastlin:
 prirode čar - na Te spomin!

V slov. priredil p. Evstahij ofm

Generalni governer Pakistana, Ghulam Mohamed, na obisku misijske bolnišnice sv. Družine v Karachiju, ki jo oskrbuje misijska kongregacija sester iz Philadelphije.

Ameriški polkovnik-pilot Francis S. Gabreski, znan po vsej Ameriki kot korejski junak zraka, se ne sramuje poklekniti v domači cerkvi in z domačimi prejeti sveto obhajilo. Slika je vzeta v mali poljski cerkvi, Gil City, Pa.

Vsaka misijska dežela za živi rudi v svoji krščanski umetnosti. To kitajsko Marijo in dobrega Pastirja je naslikala kitajska umetnica Ching Chih Yee in jo darovala Washingtonski Catholic University of America.

Douglas A. Hyde
ki je pred neko
komunistični st
38 let jih je 20
Marija reke Huo
gleda na reko
tisočem mož, ki
York proti Velik

Škof za škofom, misionar za misionarjem mora po dolgih mesecih ječe in mučenja zapuščati kitajske misijone ter grobove pobitih somisijonarjev in kristjanov. Slika predstavlja škofa Adolfa Paschanga ob prihodu v Hongkong.

Slika iz Conehatta-rezervacije v državi Mississippi. Katoliški Choctaw-Indijanci hodijo po pet milj daleč, da opravijo svojo nedeljsko dolžnost, pa Father Martin dobi redno že vse zbrane v misijonski kapeli.

Douglas A. Hyde, urednik londonskega "Daily Worker," ki je pred nekaj leti z ženo pustil vodilno mesto v komunistični stranki in postal katolican. Od svojih 38 let jih je 20 preživel kot zagrizen komunist.

Marija reke Hudson. Kip stoji v Port Ewanu, N.Y. in gleda na reko Hudson. V rokah drži čoln v spomin tisočem mož, ki so v teku stoletja pluli iz mesta New York proti Velikim jezerom za zaslužkom in srečo.

VITEZ NAŠE LJUBE GOSPE

Leo E.
Lovasik
* 1921.
† 1943.

Prevedel
p. Odilo
O.F.M.

se me spominjajte pri Ma-
riji, Kraljici neba. In ne
mislite, da se bojim, saj je
Ona z menoj! (Topeka, 25.
maja 1943.)

PRVA V POVELJSTVU

Kraljica neba potuje z nami pri vsakem poletu in zavzema prvo mesto v letalu: božje mesto in z božjim orožjem - rožnim vencem. Ona nas bo pokrila z razpoloženjem navdušenja in zaupanja. Ona bo vselej prva v poveljstvu našega bombnika: kot Kraljica na svojem prestolu, premikajočem se skozi breztalne zračne dvorane in dvigajočem se v plamtečo sinjino skozi oblake, obsejane od božjega sonca. Tod še ni letal škrjanček, celo orel ne. Ko pa mi hitimo po teh neprelozljivih in svetih višavah, hiti z nami Ona, ki bo osramotila sovražnika in ga med ognjenim gromom pokončala. Nekoč boste morda še brali o "Devici mogočni" - našem letalu, ki bo odlikovano za pogum in usodne udarce neprijatelju. Ponovna zmaga na strani Amerike! Ponovna zmaga Marije, Kraljice neba!...

Nad aparati v moji radijski kabini je pripeta Marijina svetinjska. Tik pred menoj bo na steni letala, da bom lahko večkrat pogledal nanjo in se ji priporočil, ji zapel pesmico in opravil pred njo kratko pobožnost.

Do takrat, ko se spet vidimo, pa

ZBOGOM, AMERIKA!

Mama, ta pozdrav prihaja do tebe od nekod na sinjem ameriškem nebu, 7500 čevljev nad zemljo. Med sprejemanjem in oddajanjem poročil ga čečkam na svoji radijski mizi. Ravno pred eno uro smo zapustili Syracuse, N. Y., kjer smo preživeli štiri sijajne dneve. Zdaj pa smo zopet na poti.

Mama, ne verjamem, da mi boš še lahko pisala v to deželo. Tudi jaz se ne bom mogel več oglasiti, dokler ne dospem na določeno službeno mesto.

Precej nemirno je tu gori in kar močno nas premetava. Zaradi gorate pokrajine pod nami moramo leteti zelo visoko. Ne morem lepo pisati. Naj vas vse Bog blagoslovi!

Pripis: Ravnokar se spuščamo na zemljo. Pa še ne morem reči, kje... (Dne 31. maja 1943.)

To je zadnje pismo, ki ga je pisal Leon svoji materi iz domovine. Prihodnji dan pa je že zaznamovan kot začetek "velikih doživljajev".

ANGLIJA

Dne 1. junija je "Devica mogočna" s svojo posadko zapustila ameriško obalo ter je veličastno odhitela drugi celini naproti.

Posadka sama ve o vseh podrobnostih te prve vožnje nad grozečimi valovi Atlantskega oceana. Izkušnja je vsem ostala v nepozabnem spominu. Kraljica neba je vodila letalo varno do obrežja Anglije.

Leon je nadaljeval s pošiljanjem pisem svoji dragi materi. Novice so postajale zdaj še dragocenejše, saj ju je ločilo široko morje. Mati je še bolj goreče kot prej molila h Kraljici neba, naj varuje svojega zvestega viteza.

TEŽAVEN POLOŽAJ

Nekje v Angliji sedim pri odprtem oknu in gledam v zeleno veličje svežega prizora, ki se mi nudi ob zlatih žarkih zahajajočega sonca. Po nekaj dneh molka ti pišem prvo pismo preko morja.

Povem ti, mama, da ti ne morem preveč sporočati v pismih. Zato potrpi in bodi zadovoljna s tem malim, kar ti lahko nudim. Bog bodi zahvaljen, da sem prevozil veliko vodo v Njegovem naročju. Ameriko smo zapustili 1. junija. Ne morem ti povedati vsega, kar sem izkusil in videl. Vse to je skrito v mojem srcu. Upam, da bom nekoč ves srečen pripovedoval o vsem, ko bomo sedeli vsi doma okrog mize.

Še imamo svojo Rešiteljico - "Devico mogočno", s katero smo prišli iz Amerike. Kot sem ti že omenil, sem pritrdil v svoji radijski kabini čudodelno svetinjico Brezmadežne. S stene nad mizo gleda name. Brez te svetinjice bi danes najbrž ne bil več živ, kajti med vožnjo smo prišli v težaven položaj, ki nam je vsem pretil s smrtjo ali vsaj z nečim, kar je blizu smrti. Če bi se ne bil v trenutku, ko smo se borili v grozni stiski, obrnil po pomoč k

naši Gospe - Kraljici neba in v trdnem zaupanju ne zagrabil z desnico čudodelne svetinje, je težko reči, kaj bi se z nami zgodilo. Ko smo končno le srečno pristali, me je več prijateljev izpraševalo, kaj je pomenilo, da sem zagrabil svetinjo. Vesel sem jim povedal svoje trdno prepričanje, da nas je rešila Marija, katere slika je na svetinjici. Niti eden fantov se ni posmehnil tej moji izjavi. Vsi so za trenutek umolknili v znak, da so prav razumeli, kaj sem mislil. Zdaj sem brez strahu, ker poznam svojo Mater, Kraljico neba, Devico mogočno. Ona je vselej pri meni, posebno v nevarnostih. Moreš si misliti, kako srečen in hvaležen sem bil, ko je nevarnost minila. Trdno verujem, da me bo Marija varovala tudi vbodoče, ko bo treba gledati še večjim nevarnostim v oči. Na pomoč mi bo prišla s svojim Sinom.

Mislím, da bi lahko napolnil cele knjige s tem, kar sem doživel v tem kratkem času, ko sem zapustil dobro Ameriko. Zdaj neprestano

Naš
Leon

mislim na vse doma. Predno sem šel sinoči k počitku, sem hodil po gozdu, dokler nisem prišel do prekrasne livade. Tam sem preživel mirno uro v molitvi in globokem premišljevanju. Se razume, da so bile moje misli največ pri vas in k nebu so kipele moje molitve za vas. Družinsko sliko nosim vedno pri sebi. Bog vas vse blagoslovi! (Anglija dne 9. junija 1943.)

DRAGA "DEVICA MOGOČNA"

Mama, veselim se vsakega trenutka svojega bivanja v Angliji. Približno iste razmere so tu, kot pri nas v Ameriki. Predvsem kar tiče moje zaposlitev: ves dan presedim v šoli. Našel sem tu precej svojih starih znancev. Ko bomo končali še ta tečaj, bom moral preko več vrst vojaških vaj, a to bo menda bolj kratko.

Danes zjutraj sem bil pri sveti maši v veliki in krasni stolnici. Name je napravila služba božja globok vtis. Cerkev je bila polna do zadnjega kotička. Po sveti maši sem prižgal svečko pred oltarjem Marije vedne pomoči in tudi molil sem po vašem namenu.

Še vedno se poslužujemo pri poletih letala B-24 Liberator, s katerim smo prišli preko morja in katerega smo krstili za "Devico mogočno". Želel bi, da bi ga obdržali za vedno, zakaj ljubim to letalo in sem v njem kot doma. Mama, ko boš pozneje kdaj brala o njegovem častnem imenu "Devica mogočna" - vedi, da je njegova slava - Mati Marija! (Anglija dne 16. junija 1943.)

VELIKO UPANJE

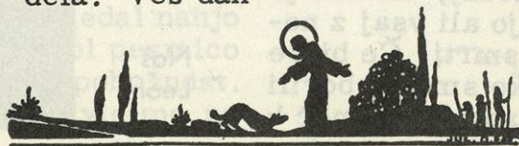
Četrty julij je danes, mama. Druge nimajo praznika, mi pa ga slavimo. Ni šole in ne dela. Ves dan

smemo uporabiti po svoji volji. Jaz sem praznik začel s sveto mašo v stolnici, ki je največja cerkev tega dela Anglije. Nadškof sam je imel ob številni asistenci službo božjo, ki je trajala uro in pol. Spremljala sta me dva tovariša, ki nista katoličana. Nisem vedel, da bomo dobili pontifikalno mašo, zato sem jima napovedal le pol ure. In vendar sta vztrajala do konca.

Mama, kot slišiš in prebiraš, vršimo Amerikanci tu veliko poslanstvo in važno delo. Res časopisi ne poročajo vedno resnice, toda lahko verjameš besedam svojega sina. Nacistom take solimo, da bi si menda niti pekel ne mogel izmisliti kaj boljšega. Kar po 24 ur jih bijemo po raznih frontah: Amerikanci čez dan, Angleži ponoči. To neprestano bombardiranje bo moralo kmalu napraviti konec, zakaj Hitler vsega tega ne bo mogel dolgo zdržati. Vsi imamo veliko upanje. Res je to najstrašnejša predstava svetovne vojne, a potrebna: če bomo zmagali tu, bo dobro za ves svet. Fantje mojih barak so že videli borbo in mi po vsakem napadu prinašajo poročila. Tudi poslušamo na dneve po bitkah radijska poročila iz Nemčije, da slišimo še drugo plat. Seveda se z našimi ne strinjajo. Hvaležen sem, da imam okrog sebe ljudi, ki mi vedo mnogo povedati o napadih. Dajejo mi dobre nasvete in praktične migljaje za varnost in obrambo.

Bogu bodi zahvala: sem na varnem in zdrav, bodi brez skrbi, mama! Doslej še nisem šel v nobeno bitko. Le vadim in pripravljam se, toda čas je nevaren. Zavezniki ne verujejo v borbo, če niso prej popolnoma pripravljani. Tako je tudi z našo bojno edinico.

Nadaljevanje prihodnjič

PO KRALJESTVU KRIŽA

Iz Kanade je odšlo v mesecu juliju letošnjega leta 150 misijonarjev v misijone. Bili so člani različnih redov in družb. Vsi pa so imeli svoje poslovilne slovesnosti v Cap de la Madeleine, Quebec.

Ko je nekoč angleški kralj Georg I. obstal pri neki gostilni, da spremeni konje, si je med čakanjem naročil dvoje jajc. Pred odhodom je gostilničar zahteval od njega za to skromno malico 200 cecinov.

"Ni mogoče! To je vendar preveč! Kaj so jajca tako redka?" je začudeno vprašal kralj.

"Jajca ne, ampak kralji," se je odrezal prebrisani gostilničar.

Na Kongresu katoliških žena (Worcester, Mass.) je izjavila sestra Marie Marcelline, ki je bila izgnana iz Kitajske: "Ne morem opisati srčnosti in vernosti kitajskih žena, deklet in otrok. Ti ljudje so no-

sili sveto obhajilo po deset milj daleč skozi komunistične zasede, da so tako prinesli duhovno hrano zaprtim duhovnikom in sestram." Sestra je poudarila resnico, ki bi si jo morala zapisati v srce tudi vsaka slovenska žena: "Le če bodo verne žene, bo veren tudi svet!"

Država Izrael je v okraju Ramat Gan svojega glavnega mesta Tel Aviv imenovala eno izmed cest - po katoliškem duhovniku, Father Giovanni Palatucci je v zadnji vojni rešil življenje številnim Judom. Končno so ga nacisti zaprli in odpeljali v taborišče smrti - Dachau, kjer so ga ubili.

Ob takihle primerih je pa človeku res kar hudo. Tujeverci dajejo čast katoličanom z imenovanjem ulic. Naša uboga domovina pa iz dneva v dan dobiva nova imena cest. Vsako ime, ki diši po veri ali je v zvezi s cerkvijo, se mora umakniti. Celo Marija je v Ljubljani izgubila svoj trg...

Japonski cesar Hirohito je odlikoval katoliškega misijonarja Rev. Harolda J. Felseckerja s cesarskim odlikovanjem četrte stopnje reda svete zakladnice. Podelil mu je to odlikovanje za njegovo požrtvovalno delo pri razdeljevanju sredstev, ki jih je za Japonsko zbrala ameriška NCWC.

V septembru se je v newyorški nadškofiji 132.000 novih učencev vpisalo v ljudsko šolo in 34.500 v višjo. V mestu New Yorku vsak četrti otrok obiskuje katoliško šolo, čeprav je katoličan povprečno le vsak sedmi meščan. Mesto ima 426 katoliških šol s 280.529 učenci, katere poučuje 6.500 redovnih in 1.200 laičnih katoliških učiteljev.

Če bi katoličani sami ne skrbeli za svoje šole, bi morala za vse to poskrbeti newyorška država z visokimi milijoni: 425.000.000 dolarjev za vzdrževanje poslopij in 110.000.000 dolarjev za učno osebje ni malenkost. Kaj vse zmorejo praktični in moderni ameriški katoličani za dobro vzgojo svoje mladine!

Na praznik sv. Male Cvetke dne 3. oktobra poteče 25 let, kar je bila ta priljubljena svetnica imenovana za zavetnico poganskih misijonov. Jubilej bodo

obhajali v Lisieux-u na grobu svetnice s posebno slovesnostjo. Ves dan od polnoči do polnoči bodo v kapeli svete maše po namenu sv. očeta insicer: za svetost članov Duhovniške misijonske zveze, za misijonske poklice in za neustrašenost in stovitnost preganjanih misijonarjev.

Sveta kongregacija za razširjanje vere je ob tej priliki povabila vse duhovnike, naj ta dan darujejo sv. mašo v misijonske namene.

Pij XII. je dal svoj apostolski blagoslov vsem, ki so slovesnost pripravili in ki se je bodo na katerikoli način udeležili. Kot svojega delegata je poslal na to praznovanje nadškofa Leona Nigrisa, sam pa bo isti dan in ob istem času daroval v Rimu sv. mašo v misijonski namen.

Pa je res čudovita veseljnost Cerkve! Razdalje nas ne ločijo, če nas združuje isti duh. Še mi se pridružimo slavju zavetnice misijonov!

Dve visoki glavi med ameriškimi komunisti sta se po dolgih letih vrnili v katoliško vero. Dr. Bella V. Dodd je bila edina ženska v vrhovnem odboru ameriške komunistične partije, Grace Holmes pa šestnajstlet ena glavnih zaupnic istega odbora. Spoznali sta, da ni opij za ljudstvo vera, kakor uči komunizem, ampak ravno narobe: komunizem je opij, ki hoče vse ljudi načrtno zastrupiti in nad njimi razviti svokrvavo zastavo.

Letos je ravno 500 let, kar je izšla prva tiskana knjiga. Tisk je izumil Janez Gutenberg, kot prvo knjigo pa je tiskal sveto pismo v latinskem jeziku.

V proslavo te petstoletnice bodo obhajali od 28. septembra do petega oktobra v Ameriki Teden svetega pisma. V washingtonski kongresni knjižnici bodo odprli posebno razstavo, na kateri bo zavzemala častno mesto originalna prva tiskana knjiga. Tudi v radiu in televiziji bo ta teden več programov posvečenih prvi knjigi in svetemu pismu.

Britanska vlada bo postavila v london-skem parlamentu spominsko ploščo - tretjeredniku sv. Frančiška. Sv. Tomaž More je bil obsojen na smrt leta 1535., ker je ostal zvest papežu in ni hotel priznati odpadnika kralja Henrika za vrhovnega cerkvenega poglavarja. Zdaj tudi anglikanci priznajo Tomaževo delo za narod in njegovo plemenito značajnost, ki se ni bala umreti za svoja načela.

Od leta 1948. pa do danes je bilo iz komunistične Kitajske izgnanih 3.730 misijonarjev. Ker je bilo isto leto tam vsega skupaj 5.380 misijonarjev, (od teh 1.121 duhovnikov), te številke pokažejo, da je tam še vedno 1.650 misijonarjev. Žal lahko rečemo, da je velika večina teh (nad 75%) v ječah ali vsaj v hišnem zaporu. Popolne svobode delovanja pa nima nihče izmed njih.

Vse misijonske postaje in vsa misijonska posest je v rokah rdeče vlade, ljudstvo od tega ne bo imelo ničesar. To spoznavajo tudi pogani.

MESEČNI MOLITVENI NAMEN:

Dnevna družinska molitev

sv. rožnega venca

MISIJONSKA dolžnost

P. Valerijan OFM

Oktober je vsako leto s posebno nedeljo posvečen misijonom, da nas tako sveta Cerkev vedno znova opomni na našo misijonsko dolžnost. Ves katoliški svet praznuje misijonsko nedeljo. Po cerkvah se opravljajo posebne molitve za uspeh pri misijonskem delu. Bolniki so naprošeni, da darujejo v prid misijonom svoje trpljenje. Vrše se posebne zbirke za misijone. Toda, ali je to vse?

Napačno je, če si predstavljamo, da je s tem že vse opravljeno, kar tiče nas in misijonov. Ni prav, če se drugače malo ali prav nič ne zanimamo za misijone. Pravo katoliško mišljenje se ne konča tam, kjer so meje naše župnije: segati moradaleč preko njih. Obsegati mora ves svet, tudi poganke dežele, ki še niso prišle do spoznanja edinoprave katoliške Cerkve. Tudi ni prav, če mislimo, da je vse, kar storimo za misijone, le miloščina, ki jo lahko damo ali pa tudi odklonimo. Poglejmo, kaj pravi o misijonski dolžnosti vseh vernikov sveti oče Pij XI. v svoji misijonski okrožnici:

"Ni nam treba obširno govoriti o tem, kako daleč so od ljubezni, s katero moramo ljubiti Boga in vse ljudi, oni verniki, ki prav nič ne skrbe za druge, kateri nesrečno tavajo izven Kristusovega hleva."

"Kristus je rekel, da bo posebno in značilno znamenje njegovih učencev to, da se bodo ljubili med seboj. Ali pa moremo svojim bližnjim izkazovati večjo in odličnejšo ljubezen, kakor če skrbimo, da se rešijo teme poganstva in sepoučijo v

Hvalite Gospoda vsi narodi,
slavite Ga vsa ljudstva!
Psaln 116

pravi Kristusovi veri? To delo presega celo vsa druga dela in dokazuje ljubezni tako zelo, kakor presega duša telo, nebesa zemljo in večnost čas."

Iz zgornjih besed zveni prava očetovska skrb svetega očeta do poganov. Nas vse, ki smo prejeli dar svete vere, roti in prosi, naj se zavedamo svoje dolžnosti do ubogih bratov. Tudi zanje je Kristus prelil svojo kri. Tudi oni imajo pravico udeležbe pri razdeljevanju milosti, ki nam jih je zaslužilo Kristusovo trpljenje. Cerkev ima dar božjega razodetja za vse človeštvo, vsi njeni člani pa so dolžni ta dar posredovati drugim. Zato proč z mišlje-njem, da je misijonstvo delo usmiljenjal! Katoličani moramo gledati poganke narode kot enakovredne, saj so tudi oni poklicani v Cerkev!

Večkrat slišimo očitek: Zakaj delati za misijone, ko imamo vendar doma toliko ljudi, ki jih je treba spreobrniti! Kdor tako govori, s tem dokazuje, da misijonstva ne pozna in mu manjka vesoljnega duha Cerkve. Najprej smo katoličani, potem šele udje svojega naroda.

Tudi apostoli niso ostali v ozkih mejah Galileje, ampak so se razkropili na vse strani, sledeč Kristusovim besedam: "Pojdite in učite vse narode..." In kaj bi bilo z našimi poganskimi pradedi, ko bi sveta Ciril in Metod raje ostala v Solunu, kjer je bilo še toliko poganov? In vendar sta se odpravila od doma. - - -

Zdaj pa pogledajmo načine, sredstva in organizacije, s katerimi pomagamo uspešno misijonom!

Iz izkušnje vemo, kakšnega pomena je v našem življenju molitev. To je v resnici najuspešnejše sredstvo za doseg tega, kar potrebujemo. Koliko bolj velja to za misijone, saj tu gre za čisto nadnaravne dobrine. Zavedajoč se potrebe in moči molitve, je Pij XI. nekoč zaklical: "Dajte mi armado molilcev!" Prosil je svoje škofe in duhovnike, naj pridobivajo za ta apostolat svoje vernike: "Naj se namreč misijonarji trudijo in mučijo, da bi pogane spreobrnilo h katoliški veri, naj žrtvujejo tudi življenje, naj uporabijo vso marljivost in druga človeška sredstva; vendar ne bodo dosegli ničesar, vse bo zaman, če Bog src poganov ne bo ganil s svojo milostjo in jih tako omehčal ter pritegnil k sebi." Da pa se to doseže, je zopet potrebna molitev, ki je res katoliška, vesoljna. Izžarevati mora vseobsegajočo ljubezen. V molitvi se pridružimo Indijcem, Kitajcem, Afrikancem... in začutimo z njimi njihove težave!

Še več je vredna molitev, združena s trpljenjem. Ko so v Rimu na nekem zborovanju govorili o različnih oblikah misijonske pomoči, je nekdo predlagal, da bi podpirali misijone tudi s trpljenjem bolnikov. Leta 1931. na binkoštni praznik so v večnem mestu prvič izvedli "dan bolnikov", danes pa je ta apostolat organiziran

po vseh deželah.

Med misijonskimi organizacijami je treba omeniti na prvem mestu Družbo za širjenje vere (D.Š.V.), ki je glavna papeška misijonska organizacija. Včlanjenje v to družbo je najmanjše, kar se zahteva od vsakega katoličana.

Tudi otroci naj bi se zgodaj navajali k misijonskemu delu. Molitev čistih otroških src more izprositi mnogo milosti. Taka vzgoja pa more roditi pozneje tudi mnoge misijonske poklice. Pavlina Jaricot, ki je ustanovila DŠV, je prišla tudi na to misel: "Naši otroci naj bi se zanimali za bratce in sestrice v daljnih misijonih in jim s svojimi darovi naklanjali milost krščanske vzgoje in svetega krsta!" V ta namen je bila ustanovljena Družba sv. Detinstva, v katero je danes včlanjenih čez osem milijonov otrok.

Važna je dalje Družba sv. apostola Petra, ki ima namen skrbeti za vzgojo domače duhovščine po misijonskih deželah.

Poleg omenjenih organizacij je še veliko manjših (na primer Frančiškanska misijonska zveza, ki skrbi za misijone frančiškanskega reda), od katerih vsaka na svoj način podpira misijonsko delo. Požrtvovalni katoličani najdejo vedno nova pota, kako pomagati misijonom. Naj tukaj omenim vsem znano akcijo zbiranja rabljenih poštnih znamk, ki je navidez brezpomembna stvar, pa vendar dobe misijoni z njo znatno pomoč.

Kot smo videli, nam ne manjka prilike za misijonsko delo, le malo požrtvovalnosti nam je treba. Vprašajmo se, kaj smo doslej storili za misijone. Če smo kaj zamudili, skušajmo popraviti v bodoče! Vtisnimo si v spomin in ravnajmo se vedno po geslu misijonskega papeža Pija XI.: Vsi verniki za vse nevernike!

MISIJONSKI
MESEČNI
NAMEN

Za papeška semenišča

Medeni piknik
deli svoje dobrote

O
D
M
E
V

LEMONTSKI

Romarska sezona je za nami. Lemont je doživel letos mnogo lepih dni, ki bodo ostali romarjem v toplem spominu. Vsem kličemo: Na veselo svidenje drugo leto! In pripeljite s seboj tudi take, ki še niso bili pri Mariji Pomagaj!

Če komu pri nas kaj ni bilo všeč, pri tolikih množicah je hitro kaj narobe, naj nam oprusti! Imeli smo dobro voljo vsem postreči, o tem bodite prepričani.

*

Povedati moramo, da p. čebelar zelo rad koga kam pošlje. P. Odila je pred Medenim piknikom poslal k slovenskim sestram v stari samostan z naročilom: "P. John bi rad 200 oslov, 200 ka-

mel in 200 slonov." V nekaj dneh so sestre vso to živino poslale v oskrbo Fathru Johnu, ki mu je ni bilo treba dolgo štregljati: na Medenem pikniku je izpraznil vse jerbace. Vsa ta živina so bili namreč - medeni piškoti...

*

Medeni piknik, združen z romanjem fare sv. Štefana, je prav lepo uspel. Več o njem berete pri Romarskih zvonovih, imena srečnih izžrebancev pa so tiskana v Zapečku. P. gvardijan, ki je oglašal po zvočniku, katere tikce so potegnili iz kolesa, je po zadnji nagradi potegnile dva po vrhu, da je vseh nagrad 102. Prvi dobi 24 funtov medu, drugi 15, tretji 11, nato

do desetega po 8, od enajstega do petindvajsetega po 6, od petindvajsetega do šestdesetega po 5, ostali pa po 4 funte medu. To se bodo oblizovali.

Med bomo razposlali čim preje, bo pa z njim mnogo dela, kar gotovo razumete. Zato smo letos morali opustiti male pošiljke medu vsem, ki so kupili knjižice. Saj medu imamo dosti in vsak kupec knjižice ga lahko dobi "za poskušnjo". Pošiljanje po pošti vsem pa nam je dalo toliko dela, da ga ne zmoremo več. In še se je toliko pošiljk poškodovalo, ali pa so prišle nazaj zaradi netočnega naslova na knjižicah.

Saj vem, da razumete naš položaj.

P. John ima med ve-

dno na razpolago, samo ponj morate priti.

*

Pa še nekaj od naših sosed, slovenskih šolskih sester na Asiškem gričku! Za konec angleških duhovnih vaj v avgustu je vsa skupina poromala k Mariji Pomagaj, kakor prej pri slovenskih. Naslednji dan, na praznik Marijinega vnebovzjetja, pa so tri dekleta sprejela redovno obleko: Barbara Hroma iz fare sv. Jurija (South Chicago) je postala Sr. Georgine; Loretta Jakša iz fare sv. Ivana (Kansas City) je Sr. Catherine; Dorothy Ficzkó iz fare sv. Jožefa (Bethlehem, Pa.) pa je zdaj Sr. Julianne. Prepričani smo, da bodo srečno končale noviciat, kakor ga je naslednji dan pet novink, ki so napravile prve obljube: Sr. Christine, Sr. Lorraine, Sr. Carolyn, Sr. Colette in Sr. Edwaredine. Štiri sestre pa so napravile večne obljube.

*

Dne 25. avgusta je v Lemontu končal noviciat fr. Avguštín Antonich, ki je po rodu Slovak. Njegove neslovesne obljube je sprejel slovaški pater Silvester, ki je za to slovesnost prišel iz slovaške božje poti Valparaiso, Ind. - Fr. Avguštín bo v novem šolskem letu z ostalimi slovaškimi kleriki pri nas študiral filozofijo.

*

Prvega septembra je

bil po osemdnevnih duhovnih vajah preoblečen za klerika-novinca novonaseljenec iz Loraina, Ohio. Anton Štrukelj, Dobil je ime fr. Pavel. Želimomu stanovitnosti na začetni poti.

Trije naši kandidati pa študirajo High School v malem semenišču sv. Jožefa v Westmontu. Ti naši fantje so Peter Fišinger iz Chicaga, Janez Horvat iz Clevelanda in pa Jaka Okorn iz Brooklyna. Spomnite se jih kaj v molitvi, da bodo ostali zvesti na dolgi poti do poklica in bodo čez štiri leta srečni lemontski novinci! Fantje dragi, le korajžo!

*

Članom Social Cluba iz Joliet in Kankakeeja, ki so bili tu prvokrat na duhovni obnovi (dne sedmega septembra), je govoril p. Alojzij. Enako je imel angleške govore pri duhovni obnovi družtva Najsv. Imena fare sv. Štefana (14. sept.), dočim je slovenske govore pripravil p. Robert.

*

Delo pri našem križevem potu je prišlo že do štirinajste postaje. S to pa je več opraviti, ker bo večja in bo imela tudi oltar. Za njo bo hribček, ki bo predstavljal Kalvarijo. Nato pridejo na postaje še križi in bodo pripravljene na blagoslovitev. Morda Vas bo zanimalo tudi to, da je križe za kapelice napravil v Chi-

cagu neki revež, ki je brez rok. Kako je mogel kot invalid izvršiti delo, je res občudovanja vredno.

Naša zidarja p. komisar in br. Akurzij se bosta s križevim potom res postavila. Le pogledajte sliko, kako brat Akurzij ponosno gleda na fotografa. Še na klop je zlezal, da izgleda večji.

*

P. Martin, ki oskrbuje park, je v septembru svojimi kleriki cementiral pot od mostiča mimo Baragovega parka do lurške votline. Spet nova pridobitev za naše romarje: na tej poti ne bo nikoli več blata.

*

Brat Antonin bo v oktobru potrkal na vrata jolietških naročnikov Ave Marije. Vemo, da ga boste povsod sprejeli

Br. Akurzij "moli" križev pot...

in se Vam že zdaj zahvaljujemo. Lemont ima v Jolietu mnogo prijateljev in svojih stalnih obiskovalcev. Saj je jolietška fara sv. Jožefa ameriškim Brezjam najbližja slovenska župnija. Dne 8. septembra so se zopet zbrale jolietške žene in priredile romanje. Okrog petdeset jih je bilo. Ob devetih so imele v cerkvi sveto mašo in govor p. Odila, ob enajstih pa križev pot v dolinici Jozafat in skupni rožni venec pri lurški votlini. Dobro vemo, da bodo tukaj tudi drugo leto in sicer kot prve znanilke romarske sezone, kakor lastovice oznanjajo pomlad.

+

V zadnji številki smo objavili v Zapečku sliko taboriščne kapele v Avstriji, katero je poslal

taboriščni župnik Miha Burja. Še predno so dobili Ave Marijo bralci, pa smo zvedeli žalostno novico, da je blagi slovenski duhovnik nenadoma umrl. Prenovitev kapelice je bilo torej njegovo zadnje delo. Naj v miru počiva dobri gospod Miha!

*

P. Rafael mlajši je vse počitnice nadomeščal župnika na fari v Aurori, Minn., zdaj pa se je vrnil v Lemont na profesorski stolček. Na njegovo mesto je odšel p. Odilo.

*

Po Medenem pikniku smo našli v cerkvi lep rožni venec s prozornimi belimi steklenimi jagodami. Kdor ga pogreša, naj nam sporoči in mu ga bomo vrnil.

Dne 5. septembra sta v Chicagu obhajala srebrno poroko Mr. in Mrs. Peter Chemazar, oče in mati našega fr. Blaža, ki bo drugo leto zapel novo mašo. Tudi Ave Maria jima ob tej priliki iz srca čestita in jima želi še mnogo srečnih let in romanj v Lemont!

*

Prejeli smo v prodajo Mali misal, ki ga je za stoletnico svojega obstoja izdala Celovška Mohorjeva družba, priredil pa cistercijanski pater Metod Turnšek. Poleg svetih maš vsebuje veliko molitev za razne prilike in lepo zbirko cerkvenih pesmi. Kdor želi v slovenskem jeziku slediti sveti maši, bo ta molitvenik pozdravil kot najlepše darilo. Cena misala je \$ 3. 50 in ga naročite v upravi Ave Marije.

P. Odilo

ROMARSKI ZVONOVI...

Zopet so bile pri Mariji Pomagaj naše žene in matere iz Clevelanda. Saj bi ne zdržale brez letnega obiska in tudi Marija bi jih bridko pogrešala. To romanje je vsako leto bolj domače. V soboto in nedeljo po Velikem Šmarnu so bile tu in kar prave duhovne vaje so opravile. Oba dneva so bile po štirikrat pred lemontsko Marijo pri svojih pobožnostih, križev pot pa smo molili in peli pri sestrah v cerkvi. Sobotna večerna procesija z lučkami je vsako leto lepša, ker je vedno kaj novega. Letos je bila posebno bogata razsvetljava jezera in lurške votline. Jutranje ure so tako tople, ko gredo slovenske matere po Mariji k Jezusu, k sv. obhajilu. Pri glavni službi božji v nedeljo so poslušale žene kleno besedo škofa dr. Rožmana, da jo poneso v srcih na svoje domove. In pri petih litanijah popoldne kar pozabimo, da smo še na svetu. To pobožnost je imel Rev. Slapšak, ki

je v nedeljo prispel z letalom iz Clevelanda. Pri molitveni uri pred Najsvetejšim pa smo se združili z brezjanskimi romarji na Gorenjskem in molili za domovino in zlasti slovensko mladino, da jo Marija obvaruje od padata od Boga in vere naših očetov. V mraku smo vzeli slovo od Marije. Nočne ure še bolj razgrnejo žalost na dušo: kako so srca ihtela ob pesmi slovesa. Vsaka mati je povedala Mariji Pomagaj: "Z Bogom, drugo leto pa se zopet vidimo!"

Lepe pesmi še zdaj doma vsem clevelandskim materam done po ušesih. Done pa po domovih tudi prave romarske pesmi, saj so šle skoraj vse romarice takoj po povratku v Slovensko pisarno in so si preskrbele zbirko gramofonskih plošč "Romanje k Mariji Pomagaj". Zdaj obnavljajo romanje doma. Pravijo, da v Clevelandu plošč že zmanjkuje.

Zadnje letošnje romanje je bilo v nedeljo dne 31. avgusta. Tri muhe smo ubili z enim udarcem: Romanje fare sv. Štefana (Chicago), kateri se je seveda pridružilo tudi veliko drugih Slovencev; dalje je bil ta dan Baragova proslava in vsakoletni Medeni piknik. Med sveto mašo pri votlini, katero je opravil Rev. Mirko Rener (Toronto, Ont. Kanada), je prepeval slovenske pesmi zbor Sv. Štefana. Slovensko pridigo je imel voditelj romanj, angleško pa Rev. Francis Scheringer (Manistique, Mich.). Oba sta govorila o velikem pomenu uradnega koraka za Baragovo beatifikacijo in nujno priporočala vstop v Baragovo zvezo, ki mora tudi finančno podpreti Baragovo zadevo. Predmet slovenske pridige je bila misel: Baraga in Marija, angleška pa je prikazala nadčloveške misijonske težave in Baragov pogum. Poslušalcev je bilo kakih tisoč, prav gotovo častno število. Gostje duhovniki so bili poleg imenovanih še g. kanonik Koretič, Rev. dr. A. Čuk, štefanski župnik p. Leonard OFM in kaplan p. Fortunat OFM.

Popoldne je vsa cerkev odpevala pete litanije. Father Scheringer je bil ginjen do solz, ko se je pri lepem in navdušenem petju spominjal svoje mladosti, ko je v mogočni cerkvi sv. Jožefa, Calumet, Mich., poslušal in pel litanije. Zbirke gramofonskih romarskih plošč ni nihče tako toplo pozdravil, kot Father Scheringer. "Vedno si bom priklical nazaj svoja mlada leta, kadar jih bom poslušal," je dejal.

Medeni piknik, ki je sledil pobožnostim, je bil izredno dobro obiskan. Ves hrib je bil poln in v najlepšem razpoloženju, najbolj pa naš p.čebelar, ki je imel vse leto toliko dela pri čebelah, da ga niso z medom pustile na cedilu.

Zdaj pa: Z Bogom za letos in na svidenje prihodnje leto!

Prezbiter Rožman
pridiga romaricam

Del romarjev Baragove proslave

Rev. Scheringer govori

KRAMIJANJE NA ZAPECKU

EUCLID, Ohio - Piše Mrs. Catherine Roberts: Dragi lemontski frančiškani! Iskreno se Vam zahvaljujem za vso skrb, s katero ste romaricam Oltarnega društva pripravili tako prijetne dni. Vaše orgle so pele in zvonile, kakor bi bili že v nebesih pri Mariji. Tudi me smo v Lemontu prepevale in molile, da smo kar pozabile na Cleveland. Vesele smo bile, da je bil med nami prevz. g. škof Gregorij Rožman in smo mu hvaležne za krasni govor, katerega ne bomo pozabile. Tako goreče smo z njim molile sveto uro, kjer smo prosili za svetovni mir. Trdno smo prepričane, da nas je Marija poslušala in nam bo po Sinu Jezusu izprosila uslišanje naših prošenj.

Zahvaljujemo se Fathru Slapšaku, da je bil ta dan z nami v Lemontu, in iskrena zahvala romarskemu voditelju p. Odilu. Tudi vsem v romarskem domu se iz srca zahvaljujemo za tako dobro postrežbo s prenočiščem in pa hrano. Počutile smo se tako domače, kakor nikjer drugje. Zato pa se že zdaj priporočamo za drugo leto, če je tako božja volja, da se snidemo spet pri Mariji Pomagaj!

KAPUSKASING, Ont. Kanada - Piše Franc Strlič: Nisem dolgo v novi domovini, pa se Vam moram že oglašiti, seveda s prošnjo. Rad bi postal namreč naročnik Ave Marije.

Ave Marija je bil prvi slovenski

list, ki sem ga po naključju dobil v roke, čim sem v pristanišču Halifaksu stopil na kanadska tla. Ne morete verjeti, kako sem se ga razveselil. Že v Italiji sem prebiral lemontski mesečnik in nekaj lanskih števil prinesel celo s seboj. Dal mi jih je v Rimu Rev. dr. Blatnik. S temi si še zdaj krajšam čas sredi samotnih kanadskih gozdov, daleč od cerkve. Kajne, da mi boste list stalno pošiljali? Že zdaj iskrena zahvala!

ASHLAND, Wis. - Pošilja Antonija Oratch: Prav srečna sem bila, ko sem bila deležna zlate maše preč. p. Kazimirja Zakrajška. Vsi so imeli tako malo upanja, da bo kaj proslave. A

KLUB
ROMARSKEGA
DOMA

Mary FILIPOVIČ, Cleveland, Ohio
Frances KOROŠEC, Cleveland, Ohio
Mrs. ZIBERNA, Cleveland, Ohio
Mrs. John ASSEG, Euclid, Ohio
Frances TURK, Pueblo, Colo.
Mr. Mrs. TURSICH, Chicago, Ill.
Frances JALOVEC, Argo, Illinois
Frank GOSAR, Willard, Wis.
M. MARINČIČ
N. N.
Zveza OLTARNIH DRUŠTEV iz
Clevelanda.

Marija že vse tako obrne, da je prav. Pa naj nas enkrat pripelje po križih življenja v sveta nebesa!

Koliko duš pride na ta lepi slovenski griček Lemont! Marija pa deli dobrote vsem trudnim popotnikom, ki se zaupno zatečejo k njej. Ali ni lepo, da imamo ameriške Brezje?

Iz srca se zahvaljujem sorodnikom in prijateljicam, pri katerih sem bivala poleti. Posebno se moram zahvaliti starim znankam Ženske zveze, zlasti Mrs. N. Bunchar in Frances Žibret. Sem bila 29. maja že 82 let stara, pa še kar gre. Ko je bila pri Sv. Štefanu vsake vrste zabava za staro in mlado, bi me prijateljice celo rade videle na konjičku. Nanj ravno nisem zlezla, vrtela pa sem se na sedežu, da malo pretresem stare kosti. Pa slovenske kosti so trdne.

Želim, da bi še dolgo prebivala Ave Marijo in Vas kot stara naročnica iz srca pozdravljam!

BIKORO, Belg. Kongo, Afrika - Piše Br. Karel Kerševan CM: Iz osrčja črnega kontinenta se Vam po daljšem

K SLIKI: Gotovo najstarejša ameriška Slovenka je dne 3. avgusta t.l. zaspala v Gospodu. Mrs. Ana KOSAK je doživela visoko starost 99 let. V Ameriko prišla pred štiridesetimi leti in je živela v Brooklynu, N.Y. Pokojna je bila članica Oltarnega društva newyorške fare sv. Cirila in Metoda, tudi je dolga leta rada prebivala Ave Marijo.

Blaga slovenska mamica zapušča še šest živih otrok, 17 vnukov in 26 pravnukov. Ena njena hčerka je usmiljenka v Zagrebu. R. I. P

premoru zopet oglašam, da Vam s hvaležnostjo sporočam, da v redu in z veseljem prejemam Vaš mesečnik. Kaj pomeni slovenski list samotnemu misijonarju, si lahko mislite.

Tu pri nas, v nasprotju s težkimi razmerami na Kitajskem, mirno in še dokaj uspešno misijonarimo. V lanskem septembru smo praznovali srebrni jubilej prihoda belgijskih lazarištov v to pokrajino. Imeli smo obisk p. provinciala, ki si je ogledal vse naše postaje in nam pred odhodom obljubil novih delovnih moči. Nekaj novih misijonarjev je že prišlo.

Pri nas redno zidamo, če ne na enem koncu pokrajine, pa na drugem. Seveda v kolikor dopuščajo sredstva. V februarju smo zvedeli, da se je na jugu vihar znesel nad eno naših cerkva in jo porušil. Seveda ni bila zidana, ampak so bile stene iz lesa, šib, drob-

NAŠI POKOJNI

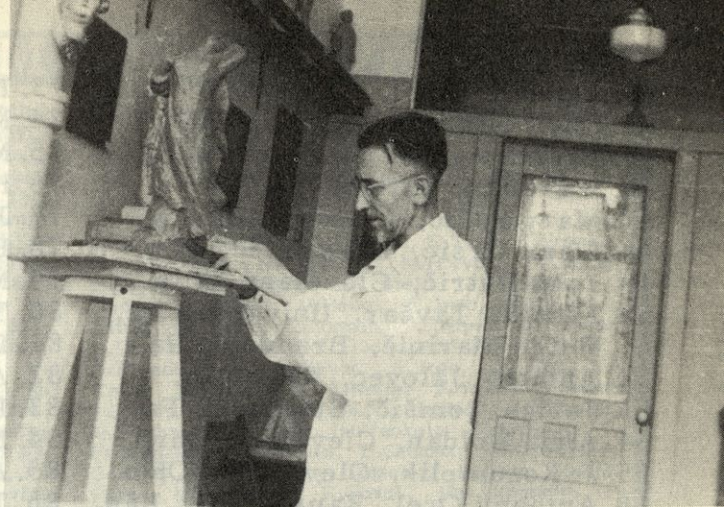
Frank CERJAK, Denver, Colo.
 Anna KOSAK, Brooklyn, N.Y.
 Barbara FLAJNIK, Beaver Falls, Pa.
 Marko TEŽAK, Soudan, Minn.
 John ČESNIK, Pittsburgh, Pa.
 Jakob CESAR, San Francisco, Calif.
 John PIRNAT, Cleveland, Ohio
 Mrs. A. MATKOVIČ, Crested Butte, Colo.
 Pavlina PERUŠEK, Willard, Wis.
 Jennie MIŠMAŠ, Cleveland, Ohio
 John TRČEK, Cleveland, Ohio
 Terezija HROVAT, Cleveland, Ohio
 Mary ZUPANČIČ, Cleveland, Ohio
 Frances PENGAL, Ely, Minn.
 Bridget RESNIK, Cleveland, Ohio
 Anna MAJERLE, Detroit, Mich.
 Thomas PLOS, Keewatin, Minn.
 Mrs. KOCJANČIČ, Lansing, Ohio
 Leopold MEVZEK, Cleveland, Ohio
 Josephine BOSTJANČIČ, Pittsburgh, Pa.
 Gertrude KIRN, Waukegan, Ill.
 Apolonija BURJA, Mountain Iron, Minn.
 Anton SAJOVEC, Cleveland, Ohio
 Joseph SPREITZER, Ely, Minn.
 Anna KOZLEVČAR, Joliet, Illinois

R.
I.
P.

K SLIKI: Slovenski kipar France Gorše v svojem ateljeju / 6519 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio /, kjer s svojim delom služi Bogu, umetnosti in narodu. Na sliki izdelava kip Marije Vnebovzete.

Naš umetnik je vzoren krščanski mož in tretjerednik sv. Frančiška. Katoliški ameriški Slovenci ga moramo podpreti z zanimanjem za njegovo delo in z naročili.

nega kamenja in blata, streha pa iz palmovih listov. Tako je vihar prehitel načrte, da bi čez dve leti zidali novo hišo božjo. Zidamo tudi novo pčopostojanko sa sestre s šolskimi prostori za deklice, kar mora biti narejeno po vladnih načrtih. Upravne oblasti v gotovi meri podpirajo prizadevanje misijonarjev za šole, v zameno pa si pridržujejo nadzorstvo in določanje šolskih programov. Za šole imamo v

misijonu tudi šolske brate, da so misijonarji-duhovniki razbremenjeni, saj imajo sto in sto dušnopastirskih opravkov.

Lahko bi pisal se dosti zanimivosti. Pa naj bo za enkrat dovolj! Pozdravljam vse, ki se pri Ave Mariji trudite za nas in posredno ali neposredno delujete za razširjanje božjega kraljestva v dušah in po vsem svetu!

Misijonski pozdrav bralcem!

Nagrade MEDENEGA PIKNIKA prejmejo:

1. Louis Anzelz, Chicago, Ill.
2. Mrs. Joh. Kenig, Kansas City, Kan.
3. Barbara Smerke, Cleveland, Ohio
4. Otmar Tašner, Chicago, Ill.
5. Rose Kromar, Cleveland, Ohio
6. Anton Synder, Leadville, Colo.
7. Franc Kamin, Cleveland, Ohio
8. Marija Cebu, Cleveland, Ohio
9. Billie Skerl, Cleveland, Ohio
10. Anna Podobnik, Turtle Creek, Pa.
11. Urban Taucher, Rock Springs, Wy.
12. Anton Jalovec, Argo, Ill.
13. Ther. Malovasich, McKinley, Minn.
14. Mrs. John Kokalj, Milwaukee, Wis.
15. Katie Ferk, Brooklyn, N. Y.
16. Amalia Cirej, Milwaukee, Wis.
17. Frank Winkler, Milwaukee, Wis.
18. John Hrovat, Euclid, Ohio
19. Mrs. Zakovich, Argo, Ill.
20. Mary Malovrh, Great Neck, N. Y.
21. Frank Miklavčič, Euclid, Ohio
22. A. Bajt, Indianapolis, Ind.
23. Mary Znidaršič, Barberton, Ohio
24. John Prisel, Cleveland, Ohio
25. F. Ivančič, Cleveland, Ohio
26. L. Skufca, Maple Hgts. Clev. O.
27. Mary Muniza, Cleveland, Ohio
28. F. Melanz, Sheboygan, Wis.
29. Alojzija Klančar, Cleveland, Ohio
30. Mary Laurich, Cleveland, Ohio
31. Mrs. Matt Klarich, Buhl, Minn.
32. Frances Koch, Kansas City, Kan.
33. Marie Ullmer, Ballston Spa, N. Y.
34. Franc Terčan, Detroit, Mich.
35. Mrs. J. Russ, Joliet, Ill.
36. Stephen Lovasik, Tarentum, Pa.
37. Michaela Arko, Joliet, Ill.
38. Jennie Puhek, Chicago, Ill.
39. Mrs. Chas. Kuhar, Bethlehem, Pa.
40. Mrs. Wine, Chicago, Ill.
41. Jacob Turk, Cleveland, Ohio
42. Theresa Karger, St. Paul, Minn.

43. Agnes Sernell, Cleveland, Ohio
 44. Lucij Glavach, Euclid, Ohio
 45. Frances Sardock, Berwyn, Ill.
 46. Weselich, Pittsburgh, Pa.
 47. Mary Soldo, Chicago, Ill.
 48. Stan. Ursic, Milwaukee, Wis.
 49. John Petrič, Cleveland, Ohio
 50. Matilda Tavčar, Universal, Pa.
 51. Peter Marinič, Braddock, Pa.
 52. Anthony Jalovec, Argo, Ill.
 53. Jerica Tomšič, Strabane, Pa.
 54. Anna Boldan, Cleveland, Ohio
 55. J. Kozumplik, Cleveland, Ohio
 56. Anthony Orel, Kansas City, Kan.
 57. Frances Jerich, Ely, Minn.
 58. Dr. Miha Krek, Washington, D. C.
 59. Mary Meznarich, Chicago, Ill.
 60. Martin Kuhar, So. Bend, Ind.
 61. J. Sternad, Cleveland, Ohio
 62. Agnes Možina, Salem, Ohio
 63. Mrs. Matt Gorshe, Ely, Minn.
 64. John Asseg, Euclid, Ohio
 65. U. Strubel, 40 Minnesota D. M. ?
 66. Marija Bozič, Pueblo, Colo.
 67. Marija Knap, Peru, Ill.
 68. Marija Ivančić Cleveland, Ohio
 69. Jernej Papez, Cleveland, Ohio
 70. Julija Pintar, Kansas City, Kan.
 71. Anna Troha, Euclid, Ohio
 72. Družina Dolar, Florida
73. Eliz. Cesanadi, Bridgeport, Conn.
 74. Mrs. Frank Buchar, Hibbing, Minn.
 75. Mrs. J. Dedek, Cleveland, Ohio
 76. Helen Pellich, Brooklyn, N. Y.
 77. Jos. Ray, Chesterton, Ind.
 78. Ernest Majhenich, Duluth, Minn.
 79. M. Jakse, Chicago, Ill.
 80. Terezija Zajc, Brooklyn, N. Y.
 81. Louis Trusnik, Indianapolis, Ind.
 82. A. Smrzlick, Ambridge, Pa.
 83. Rafael Rebek, Elmhurst, Ill.
 84. Mrs. A. Kotchevar, Ely, Minn.
 85. A. Zalar, Cleveland, Ohio
 86. Justina Velič, Cleveland, Ohio
 87. Frances Krebelj, Cleveland, O.
 88. A. Horvat, Gary, Ind.
 89. John Boles, Strabane, Pa.
 90. Mary Coprich, Madison, Ohio
 91. A. J. Tezak, Joliet, Ill.
 92. Mrs. John Zeleznikar, Chicago, Ill.
 93. Kate Novak, Calumet, Mich.
 94. John Densa, Chicago, Ill.
 95. Janez Čebošek, Joliet, Ill.
 96. Katie Kepic, New York, N. Y.
 97. Mrs. Fr. Shurla, Milwaukee, Wis.
 98. Louis Blazic, Uniontown, Pa.
 99. L. Košnik, Berwyn, Ill.
 100. Mary Sattler, Euclid, Ohio
 --- Clara Vrasich, Chicago, Ill.
 --- Agnes Jerina, Barberton, O.

DAROVİ

ZA ROMARSKI DOM: Po \$40: Zveza Oltarnih Drustev iz Clevelanda; po \$10: F.Turk; po \$5: M.Filipovic, F.Korosec, Mrs.Ziberna, J.Asseg, M.Marincic, N.N., Mr.Mrs.Tursich, F.Jalovec, F.Gosar; po \$3: A.Pucel, M.Lavtizar, C.Remc, po \$1: J.Starin, A.Perse.

DAR LISTU: Po \$5: Rev.L.Cepon, Dr.M.Krofta, Mrs.K.Judnich; po \$4.50: G.Gregorich; po \$3: Rev.F.Horvath, J.Ponikvar, K.Judnich; po \$2.50: L.Bucar; po \$2: G.Gregorich, L.Dolar, M.Bizjak-Pozek; po \$1.75: Fra.S.Repolust; po \$1: F.Kocjanik, M.Kovach, J.Menart, I.Terskan, M.Knaus, J.Brula, A.Seliskar; po .50¢: J.Vrtacnik, F.Vamin, R.Urbancic, N.Cernetic, A.Zorman, J.Bernot, L.Rupert, F.Bittenc; po .25¢: B.Kobe, J.Jevnikar, N.N., Druz.M.Loazar; po \$1: F.Luskovich, J.Plut, Mrs.R.Lamsek, F. & L. Starc.

ZA SEMENIŠČE IN DRUGO: Po \$100: Mrs.M. Usnick; po \$50: Zveza Oltarnih Drustev iz Clevelanda; po \$20: Mr.Mrs.J.Glavac; po \$12: M.Ivancic; po \$10: A.Stepanich, Mrs.Volaric, J.Kosmach; po \$5: E.Stepanich, A.&I.Erzer, J.Strah, B.Zolnowski, M.Strukel, F.Skubec, J.Luzar, N.N., J.Ozanic, F.Slemc, Rt.Rev.Msgr.J.Judnic; po \$3.50: T.Znidarsic; po \$3: F.Forneci, J.Vidmar, J.Stevens, J.Matkovich, I.Kmetc, F.Muren; po \$2.50: M.Kocman, F.Hren, A.Domitrovich; po \$2: F.Brulc, S.Ovca, A.Hraster, F.Arko, J.Kozelj, F.Koprivnik; po \$1.50: M.Gorsich; po \$1: M.Fink, T.Pistotnik, B.Sedmak, B.Omahne, F.Novak, M.Sobochin, M.Deblock, J.Lukman, F.Krasovec, J.Gosar, J.Sporcich, F.Jalovec, A.Oratch; po .50¢: L.Anzicek, A.Braegar, F.Bucar, J.Ferlan; po .25¢ F.Lamovsek.

ZA CESTO: \$ 5 Mrs.Kodric.

ZAHVALE bomo objavili drugič.

DOBROTNIKOM BOG POVRNI!

ZA SV.MAŠE: Po \$200: F.Kocjancic; po \$100: Mrs.Strekal, J.Mismas, J.Pazdertz (po oporoki.) po \$75: M.Zemlak; po \$50: V.Svete, F.Krebelj; po \$45: E.Pecnik; po \$40: A.Verbic, A.Vesel; po \$37: J.Urbancic; po \$35: K.Thomas; po \$30: Drustev Marije Magdalene; po \$25: Zveza Oltarnih Drustev iz Clevelanda, J.Resnik; po \$24: I.Kolenc; po \$22: A.Boldan; po \$20: M.Anzlin, Sajovic Fam., F.Macerol, E.Koz; po \$17.50: M.Gerzin; po \$15: J.Simoncic, C.Grainer, T.Narobe, M.Strukel, A.Nemec, A.Kralj, A.Zupancic; po \$12: F.Kovacic; po \$10: J.Pesnik, F.Brodnik, F.Voje, V.Kralj, M.Jurcic, L.Gnidica, M.Hochevar, M.Istenich, M.Levar, M.Lupsina, Mrs.Bartol, M.Sajovic, M.Filipovic, J.Slogar, M.Novak, J.Fink, J.Zele, A.Bencin, J.Voglar, M.Shelar, J.Cannon, F.igler, F.A.Zokal, A.Hladnik, L.Arko; po \$9: M.Jert, J.Cimperman; po \$8: L.Pirs, M.Erzen, F.Cerar, M.erko, M.Tursich, Fam.Rus, R.Blazevic, A.Wojtrviczko; po \$7.50: R.Kralj; po \$7: .Bregar, T.Pistotnik, M.Prah, Markolija K., C.Golinar Mrs.Plesko; po \$6.50: M.Klobucar; po \$6: F.Slemca, R.Lamsek, M.Jones, M.Udovich, F.Koprivnik, F.Novak, F.Kubec, A.Kocevar, A.Komich, Mrs.Ziberna, Mrs.Young, Mrs.Poljak, M.Stark, P.Laurich, F.Petrich; po \$5: J.Rojc, M.Jamnik, F.Korosec, M.Kromar, U.Tursic, A.Perse, A.Kovach, A.Kovach & dau., M.Kalister, M.Rogel, L.Poje, A.Bozeglav, Mrs.Jakopin, M.Princ, A.Kocevar, R.Chepelnik, Mrs.Hrovat, L.Gary, Mrs.Miketich, K.Petrich, D.Snyder, E.Jesierny, B.Zagar, J.Rapes, P.Cucnik, M.Keckich, J.Hren, A.Udovich, M.Perhne, F.Jalovec, E.Ponikvar, A.Zupancic, M.Medvescek, J.Robich, J.Bradac, P.Laurich, A.Lokanc, J.Cankar, M.Hren, A.Smrekar, R.Skully, C.Modic, S.Curk, C.Grilc, J.Tezak, M.Krznaric, M.Rebek, D.Petrovic, A.Braeger, C.Kocjancic, M.Krebs, N.Vranicar, Romarice, M.Blatnik, C.Grilc, A.Turk, T.Terselic, M.Mlakar, M.Kolenko, M.Kremesec, Sr.M.De Lourds M.Simonisek, A.Chemazar, A.Pucko, M.Kavxic, F.Mesec, C.Madic, T.Skrabe, A.Perko, M.Hochevar, B.Zagar, M.Jerkic, E.Jerman, F.Kocjancic, F.Kosac, A.Hochevar, J.Pintar, S.Golob, J.Petrinac, C.Madic, J.Grjol, M.Urbancic, F.Mihelcic, F.Kotnik, G.Opeka, A.Cizel, J.Miklavcic, A.Cek, Mrs.Struckle, J.& T.Marolt, N.N., J.Udovic, R.Jarc, Mrs.Jereb, Mrs.Zakrajsek, M.Kollman, M.Lavtizar, Mrs.Kramer, Mrs.Gruden; po \$4.50: A.Keck, J.Shwab; po \$4: L.Chemazar, A.Zakrajsek, S.Vehovec, M.Zajc, M.Mlakar, A.Kozel, M.Kadunc, M.Erzen, M.Roseman, J.Pintar, J.Robert, A.Pucel, M.Mehle, A.Sernel, J.Sernel, U.Budic, Mrs.Sokach, F.Jazbec, Mrs.Ziberna, N.N., C.Gradishar, J.Kolenc, F.Major, S.Zorc, M.Stiglec, A.Feuce, C.Fischer, J.& A.Buric, T.Subicar, T.Terselich, T.Sustarsic, Mrs.Mlakar, I.Vicic; po \$3: F.Zakrajsek, J.Glivar, G.Carthy, M.Rebek, L.Gorjanc, J.Kremesec, F.Krasovec, Mrs.Muha, F.Loziar, Mrs.Pintar, M.Lapacynski, A.Zupancic, M.Anzich, M.Evetz, L.Dular, A.Lesca, A.Pinculic, C.Barboric, M.Knapp, M.Sodec, M.Kofol, F.Pirman, M.Perusek, U.Lovsin, F.Molanz, P.Borstnik, F.Mauer, J.Stefancic, S.Ovca, J.Glivar, A.Udovich, V.Levar, J.Starin, A.Warofka, L.Znidarsic, J.KrziC, Mrs.Pezek, J.Novak, J.Ludwig, Mrs.Otonicar, L.Gnidica, Mrs.Leskovec, Wrysopal Fam., M.Seitz, P.Shelar, A.Klemencic, A.Osvald, J.Pintar, M.Delak, T.Centa, M.Rus, J.Kersman, A.Levar, R.Plut, R.Adamich, M.Oglin, T.Koleta, J.Prebil, Mrs.Sutulovich, M.Mlakar, A.Kozjek, Mrs.Smole, J.Krznisnik; po \$2.50: J.Kastelic, A.Pajk, F.Skubic, J.Jelenich; po \$2: P.Pirman, A.Potochnik, M.Struna, A.Klopccic, F.Juns, Mrs.Nemanich M.

Petric, M.Lunder, M.Zupec, A.Vachetz, A.Pelko, M.Krznaric, M.Kovec, A.Kremesec, F.Konda, Mrs.Mueller, F.Jesenovec, M.Jazbec, Mrs.Lovrencic, J.Likovich, M.Hochevar, F.Piskur, Mr.Mrs.Pasich, A.Banich, Mrs.Zeleznikar, F.Horvat, F.'olk, A.Sushman, A.Kaplan, J.Shober, M.Bauddek, M.Bizjak-Pozek, A.Pucel, E.Toth, K.Vrecko, Mrs.Gregoras, M.regoras, M.Horvat, F.Lavric, F.Muren, T.Zlogar, M.Kostelc, A.Perusek, J.Dedek, L.Hrbert, M.Rebol, F.Junc, G.Kirn, A.Zitnik, M.Bolka, Z.Zorman, T.Chapec, M.Tavcar, L.Dolinsek, P.Horn, L.Rudan, M.Pangre, F.Rojc, A.Brezonik, M.Hochevar, A.Zajc, A.oze, B.Kobe, A.Hochevar, A.Wolfe, J.Wolfe, A.Skerl, J.Sever, H.Galichnik, N.N., J.Strus, J.Vitcolic, M.Teringer, M.Vidic, M.Vaskalo, F.Krebelj, J.Frankovich, M.Petelin, B.Sedmak, M.Kures, Mrs.Cercek, Mrs.Gubanc, M.Majer, M.Perc Mrs.M.Perc, Mrs.Hlabse, F.Novak, Mrs.Urbancic, F.Judnik, Mrs.Rogel, R.Verbic, M.Perkovitz, Mrs.Grdina, F.Krasovec, R.Urbancic, M.Wretchko, A.rbancic, K.Ban, F.Birk, Mrs.Pozarelli, Mrs.Skolar, Mr.Loazar, G.Gregorich, M.Vucko, Mr.Zupancic, Mrs.Zeljko, V.Turk, A.Urh, M.Anzicek, M.McAsley, Mr.Mrs.Petchnik, J.Turk, E.Smolich; po \$1.50: F.Setina, A.Miklic, M.Madic, A.Keck, K.Vidmar, A.Vlakovich, T.Znidarsic, J.lune, M.Krasovec, A.Andolsek, J.Ferlan, E.Kerzich, M.Zerovnik, G.Muhic, M.Bozic, A.Stazinski, M.Papesh, F.Kragel, M.Shwab, M.Bresar, B.Gerzin, F.Klobuchar; po \$1: F.Starman, C.Kerzicnik, H.Simon, H.Erchul, J.Bionell, J.Horvath, J.Shustersich, M.Gorse, R.Mance, M.Misjak, F.Rakovic, J.Femec, F.Zaman, M.Springman, A.Hite, A.Strubel, M.Bostian, A.Sreboth, C.Kerzicnik, F.Skulj, A.Jesenko, K.Judnik, M.Pizen, A.Keck, Mr.Mrs.Juratovich, J.Pajk, F.Valentin, A.Simoncic, A.Boldan, C.Pogorelc, N.N., M.Gregorcic, M.Oblak, A.Amigoni, A.Luzar, A.Srebrnjak, Mrs.Marenko, A.orkos, A.Keck, M.Chervan, J.Ferlan, U.Smrke, Mrs.Grdina, Mrs.Ambrose, L.Simons, A.Pucel, R.Setina, Mr.Lipoglavsek, J.Wesley, A.Ferbezar, A.Bratkovic, H.Osaben, J.Skerl, M.Jankel, L.Chemazar, M.Strumbel, J.Novak, M.Hochevar, M.Kotze, A.Treven, A.Gole, J.Sapotnik, T.Gander, Mrs.Govednik, Mrs.Drolc, M.Gerdovich, M.Govednik, F.Konda, A.Ksobiesh, Mrs.Ritlop, P.Music, J.Gosar, M.Mencinger, M.Schiffler, K.Kuzma, Mrs.Sajovic, P.Gregorin, A.Tomc, F.Kziazak, M.Popek, R.Terselich, A.Urick, A.Blatnik, F.Klun, A.Cadonic, M.Medved, M.Sterk, C.Setina, E.Vesel, M.Zore, F.Laken.

ZA BARAGOVO ZVEZO: Po \$40: Rt.Rev. J.Oman; po \$10: N.N., M.Marincic; po \$7: J.Stepic; po \$5: F.Ivancic, F.Novak, T.Narobe, F.Skubec, M.Filipovec, L.Gnidica, J.Luzar, A.Levar, H.Galichnik, N.N., J.Makovec, V.Hochevar, A.Kovar; po \$4: J.Jenko; po \$3: A.Perko, M.Presa, A.Ahacic; po \$2.50: M.Habjan; po \$2: M.Vilha, A.Luzar, G.Gregorich, M.Frankovich, M.Skul, M.Sebenik, C.Gregory, M.Hochevar, Mrs.Pekol, Mrs.Plut; po \$1.50: A.Rom, Rev.dr.A.Cuk; po \$1: A.Kompore, A.Pucel, M.Lavtizar, R.Strumble, A.Mozina, S.Zorc, J.Ferlan, M.Panijan, A.Glatz, Mrs.Prezell, M.Gramc, A.Feuce, J.& A.Buric, A.Pucel, Rev.F.Reiner, Mrs.Ritlop, M.Mencinger, A.Tomc, A.Banich, M.Aidisek, Mrs.Arko, F.Jalovec, B.Ancel, F.Bittenc.

ZA APOSTOLAT SV.FRANČIŠKA: Po \$70: J.Stampfel; po \$30: J.Stepec; po \$20: T.Rolich, F.Hiti, T.Turk, F.& A.Zokal; po \$10: J.Kotnik, Mrs.J.Simoncic, Mr.Mrs.J.Duffy, A.Lokanc, Mrs.J.Germ, M.Kasel, Mrs.E.Smolich, G.Gradishar, C.Gradishar; po .50¢: F.Ferlan.

DAROVI.

ZA LUCKE: Po \$6: R.Volcansek; po \$5: M.Kastelic, A.Bozeglav, L.Gnidica; po \$4: J.Kolenc; po \$3: R.Blazevic, F.Maticic, D.Hudolin, M.Pirnat, F.Brodnik, A.Kralj, U.Tursic, J.Luzar, N.N., Mrs.Asseg, Mrs.Gubanc, M.Gregorach, M.Moze, F.Judnik, M.Loncaric, A.Cek; po \$2: J.Mramor, A.Ostronic, F.Kastigar, Mrs.Marincic, M.Aidisek, F.Major, M.Oglin, A.Lokanc, M.Coprich, A.Jerman, F.Petric, C.Mihelich, Mr.Mrs.Potocnik, Mrs.Makuc, Cass Fam., C.Gradishar, J.Mlakar, A.Urbancic, Mrs.Zeleznik, A.Luzar, Mrs.Otonicar, L.Gnidico, A.Pucel, J.Krzic, J.Avsec, L.Znidarsic, K.Tisovec, A.Cizel, A.Hocevar, A.Skerl; po \$1.50: M.Dejak, L.Trontel, J.Gosar; po \$1: J.Butcher, F.Kocjanik, M.Kuznik, M.Volkar, A.Hite, A.Strubel, Mrs.Reiterman, A.Jerina, M.Jugovich, C.Bucar, J.Mismas, R.Gorjanc, F.Krebelj, U.Muren, M.Kovach, A.Cyran, A.Kozel, M.Petelin, B.Sedmak, M.Jert, M.Gubanc, M.Majer, M.Pirc, M.Pizen, J.Robert, M.Skulj, F.Gacnik, Mrs.Hlabse, A.Pajk, E.Hernak, F.Zupancic, E.Boich, M.Jerman, M.Lavtizar, F.Kovacic, F.Raischel, F.Klun, M.Pogacer, R.Urbancic, N.N.,

A.Perse, M.Mehle, M.Wretchko, M.Mestek, J.Sernel, J.Kozelj, Mrs.Ziberna, J.Mlakar, A.Unetic, A.Komak, Mrs.Tankovich, M.Rogel, Mrs.Horvath, A.Leskovec, Mrs.Bolek, F.Jazbec, Mrs.Narobe, Mrs.Ziberna, A.Strazer, A.Snyder, M.Shwab, C.Avsec, M.Nemanic, M.Pristov, S.Pristov, O.Hrovat, S.Chapec, M.Levar, F.Mernik, M.Rahne, F.Slemc, A.Sterk, J.Tancik, M.Zajc, L.Chemazar, A.Knauss, F.&S.Vehovec, A.Shircel, P.Horn, A.Hochevar, J.Husich, Mrs.Hrovat, T.Kodelja, F.Koch, A.Novak, L.Raddell, F.Strumbly, Rev.M.Kraljic, F.Zuzek, J.Dedek, Mrs.Ivancic, A.Offak, A.Rabsel, G.Grdisher, Mrs.Sega, Mrs.Nemanich, Mrs.Drolc, A.Feuce, M.Gerdovich, K.Petric, Kuncic Fam., K.Jekovich, F.Arko, A.Cadonic, M.Levar, A.Oratch, J.Petrincic; po .50¢: A.Urich, F.Trasovec, N.Peterlin, A.Androjna, A.Miklavcic, M.Spehar, M.Baudek, F.Toporis, M.Hribar, J.Ruppe, T.Sega, M.Eresar, A.Jakovec, H.Osaben, J.Shwab, M.Delak, M.Betchie, K.Pristopec, A.Smrekar, R.Lamsek, M.Petschauer, M.Papesh, M.Pershe, I.Majnik, T.Karga, A.Treven, A.Zitnik, M.Zerovnik, J.Pebil, A.Pelko, F.Jesenovec; po .10¢: M.Madic.

Misijonom pomagáš...

... z molitvijo in darovanjem svojega trpljenja, naj Gospod pošlje novih delavcev na misijonsko delo; naj daje njihovemu delu obilo uspehov in naj jim pomaga v misijonskih težavah in preganjanju.

... z darovi, ki pomagajo graditi misijonske postaje, šole in sirotišča. Dar misijonom je največje vrednosti, ker je dar najubožnejšim in res najpotrebnejšim na širni zemeljski obli.

... z vpisom v svetovno Družbo za širjenje vere (DŠV) in druge misijonske organizacije, ki so v pomoč misijonom in obenem pomagajo širiti misijonsko miselnost med narodom. Velikega pomena za Slovence je vpis v Baragovo zvezo, ki pripravlja našemu svetniškemu misijonarju in rojaku pot na oltar.

... z branjem misijonskih listov, ki poglobljajo Tvoje znanje o fronti svete Cerkve. Naročite slovenski list "Katoliški misijoni", ki Vam bo nudil s svojo pestro misijonsko vsebino obilo užitka.

... z zbiranjem rabljenih poštних znamk, katere pošljete lahko tudi na našo upravo in bo njih izkupiček v podporo našim misijonarjem. So lahko tudi navadne, toda biti morajo nepokvarjene, odrezane s papirjem vred z nekako en prst širokim robom.

